

At skabe en mulighed ud af katastrofen: Tilblivelsen af en katalysator for et nyt paradigme

(2. december (EIRNS) – Rusland og Kina er flankeret mod vest og øst af truslen for militærkonflikt gennem brændpunkterne, Ukraine og Taiwan. Varslingerne om et angiveligt forestående angreb på Ukraine fra Rusland, bruges af NATO's ledere som undskyldning til at presse på for at tropper og våben bliver stationeret i Ukraine. Præsident Putin har gjort det klart, at dette fuldstændigt ville overskride en rød linje for Rusland. Og udtalelsen tidligere i denne uge fra den forhenværende japanske premierminister, Shinze Abe, at Japan og USA ville forsvare Taiwan militært i tilfælde af en invasion fra det kinesiske fastland, blev mødt med yderst stærke fordømmelser fra Folkerepublikken Kina.

I tirsdags forklarede Putin truslen, som hans land står over for: »Den russiske Føderation har også visse bange anelser, hvad angår de storstilede militærøvelser, afholdt nær dets grænser, , herunder dem som ikke var planlagte, såsom de nylige øvelser i Sortehavet, hvor strategiske bombefly, der er kendt for at bære præcisions- og sågar atomvåben, fløj indenfor 20 km fra vores grænse.« Med NATO's udvidelse mod Rusland i løbet af de sidste 20 år, inklusive placeringen af angivelige missilforsvarssystemer i Polen og Rumænien – udstyr som også er i stand til at affyre Tomahawk- og andre missiler – advarede Putin, at der er en absolut rød linje fra truslen af missiler fra Ukraine. »Jeg vil gentage det endnu engang, at spørgsmålet omhandler den mulige opstilling på Ukraines territorium af missilsystemer med en flyvetid på 7-10 minutter til Moskva, eller 5 minutter i tilfældet af hypersoniske systemer...«

»Så, hvad skal vi gøre? Vi ville blive nødt til at skabe lignende systemer, som kan bruges mod dem, der truer os... [V]i har afholdt succesfulde testninger, og tidligt næste år vil vi gøre et nyt sø-affyret, hypersonisk missil med en tophastighed på 9 mach klar til brug. Flyvetiden for dem, der udsteder ordrer, vil også være 5 minutter.«

»Hvorfor gør vi dette?« spurgte Putin. »Skabelsen af sådanne trusler er en rød linje for os.«

Udenrigsminister Sergej
Lavrov fortalte udenrigsministrenes OSCE-møde i Stockholm, at NATO's involvering i Ruslands umiddelbare nærområde (vigtigst af alt Ukraine) ville »have de mest alvorlige konsekvenser og vil tvinge [Moskva] til at svare igen«. Det væbnede konflikts monster er vendt tilbage indenfor Europas grænser.

Kinas viceudenrigsminister, Hua Chunying, påmindede Japan: »Gennem dets koloniale herredømme over Taiwan for et halvt århundrede siden, begik Japan talrige forbrydelser, for hvilket det bærer et alvorligt, historisk ansvar overfor det kinesiske folk. Ingen bør undervurdere det kinesiske folks stærke viljestyrke, beslutsomhed og de evner de har for at garantere nationens suverænitet og territoriale integritet. Dem, som vover at forfølge en gammel vej med militarisme og udfordre vores grundlag, vil være på kollisionskurs med det kinesiske folk!«

Og det er ikke blot krig! Det ideologiske foretagende, som søger at bruge truslen om en militær konfrontation for at destabilisere udvikling, og kontrollere væksten og suveræniteten af nationer, der er uafhængige af den angloamerikanske slimede skimmelsvamp, er den samme magt, der fremmer den åbenlyse malthusianske dagsorden bag Den store Nulstilling. En pandemi løber amok i det meste af verden uden vacciner til rådighed i tilstrækkelige mængder til at dække behovet og efterspørgslen i de mindre udviklede

lande. Men i stedet for at løse dette problem, og udvikle en dybdegående sundhedsinfrastruktur, fortælles verden at den må mobilisere ti eller endog hundreder af billioner af dollars i investeringer for at forhindre relativt små forandringer i klimaet. Dette umenneskelige paradigme må erstattes omgående med et nyt paradigme for vækst og udvikling.

Selve den dødelige corona-pandemi skaber en mulighed. Ved at kaste lys over vores ekstreme mangel på beredskab, både imod nyfremkommende virusser og i form af sundhedsinfrastruktur samlet set, viser det behovet for et moderne, avanceret sundhedsvæsen for alle mennesker, som en motor for at skabe infrastrukturel, industriel og kulturel udvikling, samt uddannelse, i sin helhed.

Deltag med Schiller Instituttet denne lørdag i en diskussion om, hvordan den fulde udvikling af sundhedsinfrastruktur kan tjene som en motor for at feje den umenneskelige malthusianisme og geopolitik til side, og erstatte dem med en tilgang, der er i overensstemmelse med hvert individs værdighed.

Billede: chess-Pixabay, FelixMittermeier

Resumé & videoerne: Schiller Instituttets internationale

**videokonference den 13.-14.
november:**

**En ny mørk middelalder eller
fred gennem udvikling**

Can a Strategic Crisis Between the Major Powers Be Avoided? –
Panel 1 from Schiller Institute on Vimeo.

The Science of Physical Economy – Panel 2 from Schiller
Institute on Vimeo.

There Are Not Limits to Growth in the Universe from Schiller
Institute on Vimeo.

The Beauty of True Human Culture – Panel 4 from Schiller
Institute on Vimeo.

Schiller Instituttets Konference: En ny mørk tidsalder eller
fred gennem udvikling

14. november (EIRNS) – Schiller Instituttets internationale

konference, afholdt den 13.-14. november med titlen: »Alle menneskehedens moralske ressourcer skal samles: Menneskeheden må være den udødelige art!«, begyndte meget passende med sopranen Lisa Bryces opførelse af Johannes Brahms' lied, *Von ewiger Liebe* (»Af evig kærlighed«). Aldrig før har der været et øjeblik i historien, hvor selve civilisationens eksistens har været så truet, hvor kreativitetens og kærlighedens magt, de kvaliteter som adskiller mennesket fra dyret, så tydeligt påkrævet af verdens borgere for at sikre, at menneskeheden overlever for at bevare denne særlige art, skabt i Guds billede (»Imago viva Dei«).

Lyndon LaRouche sagde følgende i et videoklip fra en tale i Tyskland, givet den 2. juli 2011, og som blev vist på konferencen: »Hvad er der i os, som ikke findes i andre levende arter vi kender til? Som måske, på en eller anden måde, mirakuløst, kunne udstikke en skæbne for vores menneskerace, som vi ikke ser i nogen anden levende art? Navnet på den specifikke kvalitet, som vi erkender i den menneskelige art, der ikke eksisterer i nogen anden kendt, levende art? Der er en kreativ kvalitet, som er absolut unik for menneskeheden. Og hvis man ikke er kreativ, og hvis man ikke forstår kreativitet, så har man ingen billet til at overleve endnu! Fordi kreativitet vil ikke redde dig, medmindre du gør brug af den. Alt du skal gøre er at vedtage en -politik for nulvækst, en politik med nul teknologisk vækst: Jeg kan garantere dig for, at din udryddelse vil komme, leveret til tiden! Jeg ved ikke hvornår den tid er, men det er snart, i den geologiske og galaktiske tids målestok.«

Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter og præsident, begyndte sin tale med et »tankeeksperiment«, hvor hun bemærkede: »Det ville faktisk være ganske enkelt at løse næsten hvert eneste af de mange problemer vi konfronteres med hver dag, hvis størstedelen af de europæiske nationers regeringer, og muligvis sågar den amerikanske administration,

ville sige: 'Okay, vi tog fejl. Vi bliver nødt til at forandre vores tankegang. Vi begik en masse fejl'«. Hun henviste til nogle af de fejltagelser: at overgive finanssystemet til spekulation, at forsømme udvidelse af infrastruktur og landbrug, at føre krig for krigens skyld, alt imens man forvandlede Rusland og Kina til fjender frem for venner, at privatisere sundhedsvæsenet, at fremme det grimme og perverse som "underholdning" og fremme falsk videnskab om klimaet.

Men, fortsatte hun, sandsynligheden for sådan en ærlig beskrivelse af vores fejltagelser er ikke særlig stor, »fordi Vestens etablissement indtil videre, til trods for den ene politiske fejltagelse efter den anden, har vist nul evne til at erkende og tilstå deres fejl og vedtage de passende korrektioner. Som konsekvens er det mere sandsynligt, at hele det transatlantiske system er ved at disintegrere.«

Men, udtalte Zepp-LaRouche, »[v]i i Vesten kunne muligvis også genvinde vores integritet og moralske værdighed, som vi har brug for, for at komme ud af denne krise. Lad os huske alle de store tænkere og filosoffer fra vores traditioner for i fællesskab at tilslutte os denne indsats.« Ved at deltage sammen med Kina i det største infrastruktur- og udviklingsprojekt i historien, Bælte- og Vejinitiativet, sagde hun, kan vi skabe et nyt paradigme for menneskeheden.

Hun afsluttede som følger: »Det er derfor en udfordring for alle seriøse videnskabsfolk, rundt om i verden, at undersøge hvorfor Lyndon LaRouche var så fuldstændig præcis i forudsigelsen af timingen og karakteren af den nuværende, verdensomspændende, finansielle, monetære og økonomiske sammenbrudskrise, samt hans fysiske økonomiske metode, hvis vi ønsker at udvikle vores planet til at være beboelig for alle mennesker, også for dem der lever i fremtiden. I denne ånd, lad os agere med den antagelse, at vi er den enestående, kreative art i universet, at vi ikke blot er jordboere, men potentielt set en udødelig art i universet. Mange tak.«

Første panel: »Kan en strategisk krise mellem stormagterne undgås?«

En anden taler på det først panel var fr. Chen Xiaohan, stedfortrædende general-sekretær for Det kinesiske folks forening for fred og Nedrustning, tog fat på spørgsmålet: »Relationer blandt de store nationer og global udvikling«. Hun forklarede: »Hele verden er gået ind i en periode med turbulens og forandring«, men fortsatte: »Den nye situation frembringer nye muligheder, ligeså vel som udfordringer«. Imens hun opfordrede alle nationer, særligt stormagterne, til at arbejde sammen for udviklingen af alle nationer, italesatte hun også forskellige synspunkter om »demokrati«, i Vesten såvel som i Kina. Hun sagde: »Som Præsident Xi har understreget, er demokrati ikke en udsmykning, eller en fremvisning, men for at løse problemer, som folk bliver nødt til at løse. Demokrati er alle befolkningers rettighed, ikke et monopol af få lande. Om et land er demokratisk eller ej, burde afgøres af dets egen befolkning, ikke gennem at pege fingre af få udenforstående; burde bedømmes af det internationale samfund, ikke af et selvhøjtideligt fåtal... Det er udemokratisk at bedømme verdens farverige politiske systemer med en enkelt målestok og undersøge menneskehedens farverige politiske civilisationer med ensfarvede øjne.« Fr. Chen beskrev befolkningens deltagelse på alle niveauer i lokale, regionale og nationale politiske diskussioner og i udvælgelsen af lederskabet.

Hun betonedede det »Globale Udviklingsperspektiv«, foreslået af Præsident Xi Jinping ved den Generelle Debat af det 76. møde i FN's generalforsamling, »som opfordrede til overholdelse af begrebet om at vægte udvikling først og mennesker først«, og »et mere lige og afbalanceret globalt partnerskab, for at give en ny impuls til udviklingslande for at fremskynde udvikling«.

To førende repræsentanter fra Rusland adresserede den uhyrlige spænding mellem USA og Rusland, og tilskyndede til nødtiltag for at undgå krig gennem samarbejde. Ambassadør Anna Evstigneeva, den permanente, stedfortrædende repræsentant for den Russiske Føderations mission ved FN, talte om situationen i Afghanistan, hvor den hastige tilbagetrækning af USA's tropper efterlod alle, herunder også Taliban, ude af stand til at håndtere de sammenstyrtede strukturer efter 20 års krig. Hvis Afghanistan tillades at »falde ned i afgrunden«, kunne det bringe hele regionen med sig. Hun foreslog, at den »udvidede trojka«, som består af et samarbejde mellem USA, Rusland, Kina og Pakistan, må tage skridtet til at frigøre pengene, som tilhører den afghanske befolkning, gøre en ende på sanktionerne og samarbejde for at genoprejse økonomien.

Dr. Andrey Kortunov, administrerende direktør for Det russiske råd for internationale Anliggender (RIAC), stillede spørgsmålet: »Findes der en vej frem til et forbedret forhold mellem USA og Rusland?« Imens han mådeholdent talte om de yderst store provokationer fra USA's og NATO's styrker, som finder sted langs Ruslands grænser, rejste Kortunov spørgsmålet om Friedrich Schillers åndelige arv, som en poet og filosof, og opfordrede os alle til at leve i vores århundrede, uden at blive dets kreatur, samt Schillers advarsel om at give folk hvad de har brug for, frem for det de ønsker. De små skridt hen mod samarbejde med Biden-administrationen – indenfor våbenkontrol, i forhindringen af spredning af masseødelæggelsesvåben og indenfor cyberangreb – er vigtige, sagde han, men der har ikke været noget gennembrud, ingen forandring til det bedre. Ingen ny begyndelse er mulig, eftersom USA fortsætter med at anklage Rusland for mange ting, som ikke har noget sandfærdigt grundlag. De næste få måneder er kritiske, men han forudser ingen dramatisk forandring indtil 2024, når der kunne komme et

»generationsskifte« i Det hvide Hus og i Kongressen. Overlevelsen af denne krise kræver en erkendelse af en »Global Fællesnævner«.

Oberst Richard H. Black (tidl.), tidligere senator i staten Virginia og tidligere Chef for Hærens afdeling for Kriminalret, Kontoret for Auditør ved Pentagon, talte angående spørgsmålet: »Amerikansk-kinesiske relationer: Potentialet for undgåelse af krig og Samarbejde«. Han gennemgik genåbningen af Kina efter Præsident Nixons besøg i 1972, og den store fordel af Kinas opstigning for både USA, Kina og resten verden, og advarede imod det voksende anti-Kina-hysteri. Provokationerne omkring Taiwan truer med at underminere verdensfreden, sagde han, ligesom dette er tilfældet for de vilde løgne om uighurerne, hvor al-Qaeda-relaterede terrorister blandt uighurerne blev overvundet, hovedsageligt gennem et enormt uddannelsesprogram for unge uighurer i midlertidige interneringslejre, samt den økonomiske udvikling af regionen.

Dr. George Koo, formand for Burlingame-stiftelsen og en ledende fortaler for det amerikansk-kinesiske samfund, fortsatte denne tanke: »Vores verdens fortsatte beståen afhænger af om USA og Kina kan enes«. Han gennemgik de mange angreb på Kina, en efter en, og viste hvordan de både er falske og selvhævdende, men også er meget farlige. FBI's angreb på kinesiske videnskabsfolk, som arbejder i USA, er et eksempel på at skyde os selv i foden. Han hævdede, at Kina helt sikkert vil overgå USA økonomisk, såvel som i videnskab og teknologi, meget snart, men at USA's egeninteresse, frem for at begrænse eller sågar at konkurrere, er at tilslutte sig Bælte- og Vejinitiativet.

Den tidligere NSA-analytiker, Kirk Wiebe, gennemgik arbejdet han foretog sig i samarbejde med Bill Binney, i at afsløre Russiagate-svindelnummeret, »at

historien om at Rusland hackede den Demokratiske nationale Komité på ingen måde kunne bekræftes af bevismateriale«. Han sagde, at hvis Julian Assange og Edward Snowden var blevet tilladt at tale til den amerikanske befolkning, ville krigene for regimeskifte ikke være blevet støttet af befolkningen.

Andet panel: Videnskaben om Fysiske Økonomi:

Dette panel begyndte med en opførelse af en del af Mendelssohns oratorium, *Elias*, med bassen Kevin Thompson, akkompagneret af Dura Jun. Hovedtalen blev givet af *EIR's* økonomiske medredaktør, Paul Gallagher, som belyste den tilsigtede skabelse af den nu omsiggribende hyperinflation ved hjælp af Lyndon LaRouches Typiske Kollapsfunktion («trippelkurven») til at påvise den enorme pengetrykning, særligt efter 2008, efterfulgt af den famøse konference i Jackson Hole i 2019, hvor Mark Carney og BlackRock-gruppen bekendtgjorde »regimeskiftet« i det vestlige finanssystem. Den forandring blev formelt godkendt ved COP26 i Glasgow denne måned, hvor den samme gruppe skabte et vestligt bankkartel for at overtage kontrollen over suveræne regeringer for at være i stand til at diktere kreditpolitikken indenfor energi, industri og landbrug til fordel for en ny grøn boble, i håbet om at redde det kollapsende vestlige banksystem i blot lidt længere tid, imens gælden bliver udslettet gennem en kæmpe devaluering af dollaren. Gallagher påviste den inflation på 11%, som førte til sammenbruddet i 2008, efterfulgt af nær ingen inflation indtil 2019, og nu en pludselig stigning på 30% siden 2019, med 125% fra juli til oktober. Denne fascistiske politik vil slå fejl, ligesom den fra nazisternes finansminister, Hjalmar Schacht, og kun indførelsen af Glass/Steagall-loven kan forhindre en disintegration af det vestlige finanssystem.

Et afsnit om Afghanistan efterfulgte, begyndende med Pino

Arlaachi, der, som FN's ansvarlige for narkotikabekæmpelse fra 2000-2001, forhandlede succesfuldt med Taliban for at udslette næsten al valmueproduktion. USA's politik i dag, sagde han, synes at være at udsulte befolkningen for at kunne opnå et regimeskifte – en forbrydelse mod menneskeheden ifølge international lovgivning.

Amna Malik, præsidenten for Centret for pakistanske og internationale Relationer (COPAIR), fordømte den humanitære katastrofe, som udfolder sig i Afghanistan og krævede handling, herunder en »donorkonference« for at skaffe de nødvendige finansielle midler. Hun henviste til den »udvidede trojka« med USA, Rusland, Kina og Pakistan, som mødes i Islamabad den 11. november, og opfordrede dem til at vedtage fælles nødtiltag.

Dr. Shah Mehrabi, på nuværende tidspunkt en professor i USA, men også et medlem i guvernørernes bestyrelse i Afghanistans centralbank (siden 2002) og formand for dets tilsynscommité, betonedede, at situationen i sit land allerede var ved at falde fra hinanden længe inden tilbagetrækningen af USA's styrker den 15. august og Talibans overtagelse. Den fuldkomne afskæring fra al bistand, som havde båret 60% af økonomien i løbet af USA's og NATO's besættelse, tvinger økonomien hen imod »fuldt stop«. Han opfordrede til et omgående samarbejde med Taliban og bemærkede, at Taliban ikke havde gjort noget forsøg på at overtage de pengemidler, som er blevet i centralbanken – rent faktisk har de indsamlet 50 millioner dollars fra korrruption i de tidligere regeringsmedlemmers hjem og overdraget dem til centralbanken, hvilket modbeviser USA's påstand om, at de ikke kan stole på Taliban, og derfor ikke frigiver det afghanske folks penge.

Iliad Alexander Terra, stifter og præsident af Rådet om globale Relationer, sagde, at nogle afghanere er så desperate, at de sælger deres børn for at få mad. Han henviste

til det faktum, at Afghanistan har været i krig i de sidste 40 år, men at ødelæggelsen af den tidligere blomstrende region går tilbage til »Det store Spil« (»The Great Game«) mellem det Britiske Imperium og det Russiske Imperium i det 19. århundrede. Han opfordrede det internationale samfund og de afghanske borgere i udlandet til at arbejde sammen med Schiller Instituttet for at mobilisere de nødvendige kræfter for at redde landet.

Dennis Small, *EIR's* redaktør for Sydamerika, præsenterede den enorme vækst i narkotikaproduktion og -misbrug under »A/S Narkotika«, bankkartellet, som har kontrolleret den internationale narkotikahandel i løbet af det sidste årti. Marihuana er det stof, hvoraf der er den største mængde og pengeindtjening i dag på grund af legaliseringen i de fleste amerikanske stater. Både Afghanistan og Haiti står nu på randen til et komplet sammenbrud på grund af A/S Narkotikas magt, hvor banker, som ikke blot »tillader« dette, men driver det og forhindrer den hårdt krævede assistance nødvendig for at stoppe det. Han viste, at en økonomisk udviklingspolitik, der skaber arbejdspladser til ungdommen, er det eneste som kan gøre det muligt at slå ned på de bander som kontrollerer Haiti, samt andre nationer verden over.

Mange andre talere talte om Haitis krise, kampen mod fattigdom og kampen for at oprette et moderne sundhedssystem i hvert land. Udskrivningen af alle præsentationerne og diskussionen vil være tilgængelig i den *EIR*-udgave, som udkommer den 26. november. Hele videoen af panelet kan ses her:

https://vimeo.com/644513050?embedded=true&source=vimeo_logo&owner=88023605

Tredje panel: »Der er ingen grænser for vækst i Universet«

Panelet åbnede med en opførelse af Beethovens sang, »Abendlied unter'm gestirnten Himmel« (»Aftensang

under Stjernehimlen«), af John Sigerson, akkompagneret af Margaret Greenspan.

Hovedtalen fra en leder af LaRouche-Organisationen, Jason Ross, påviste hvordan den vanvittige »Grønne New Deal« og anti-udviklings-politikken ikke kommer fra den tankeløse »venstrefløj« og hjernevaskede børn, som råber op på gaderne, men fra det højeste niveau i oligarkiet, der overgiver den økonomiske politik til det globale bankkartel for at gennemtvinge dets malthusianske ødelæggelse af menneskeracen. Han forklarede, at LaRouche længe har sammenlignet dette grønne folkemord med historien om Prometheus, som blev tortureret af de olympiske guder for sin »forbrydelse« – at give ildens magt til menneskeheden.

Dr. Augustinus Berkhout, emeritus professor i geofysik ved Delfts teknologiske Universitet og et medlem af Hollands kongelige akademi for kunst og Videnskab, præsenterede sit stærke »Budskab til de unge mennesker ved COP26«. [<https://clintel.org/message-to-the-young-people-present-at-cop26/>] Han henviste til de »stinkende rige« oligarker, der samledes i Glasgow, og som fortalte de unge, at deres fædre og oldefædre havde forårsaget en katastrofe ved at opdage nye principper indenfor videnskaben, som havde forøget befolkningsantallet og samtidig skabt en højere levestandard, og løj om at det ødelagde planeten og ødelagde deres fremtid. Han præsenterede syv punkter under overskriften: »Kære unge, vær venlig at vågne op«, herunder fakta om, at CO2 er et stort gode for planeten og for menneskeheden, imens det nærmest ikke har nogen indflydelse på klimaet, og at klimaet og miljøet er to forskellige fænomener. Han påpegede, at videnskaben selv er i en krise, som et resultat af dette bedrageri, der udbredes i vores skoler og i medierne.

Prof. Sergey Pulinets fra Rumforskningsinstituttet i Moskva og Det russiske Videnskabsakademi, talte om »Forudsigelser af

jordskælv ved videnskabens Grænseområder«, og omtalte både gennembruddene i rumbaserede teknikker for forudsigelse af jordskælv, samt grunden til at »etablissementets« seismologer insisterer på, at forudsigelse af jordskælv er umuligt.

Prof. Carl Otto Weiss, direktør og professor (tidl.) for Det tyske hovedinstitut for Meteorologi i Braunschweig i Tyskland, afslørede de gentagne »forudsigelser« om, at verden ville blive tilintetgjort på et sådant eller hint tidspunkt, som aldrig fandt sted. Han gennemgik menneskehedens historie fra stenalderen til bronzealderen, jernalderen, jæger- og samlerparadigmet til dampmaskinen til forbrændingsmotoren til kernekraft og før eller senere fusionskraft, og viste hvordan hver opdagelse af en ny teknologi omdefinerede de ressourcer, som var værdifulde for menneskeheden – dvs., at der ikke findes sådan noget som »begrænsede ressourcer«.

Dr. Kelvin Kimm, en atomfysiker og tidligere formand for Det sydafrikanske selskab for Atomenergi, præsenterede et »Post Mortem for COP26: Afslut øko-kolonialismen gennem Klimasandhed«. Han sagde, at energi er hver økonomis leveblod, og at den gentagede bemærkning, at »videnskabsmænd siger at CO2 forårsager global opvarmning«, ikke kommer fra videnskabsfolk, men fra medierne og bankerne og politikkerne, som ønsker at man tror på løggen. Han bemærkede, at drivhusgasserne, der opvarmede planeten, har gjort livet på Jorden muligt, men at CO2 grundlæggende set ikke har noget med det at gøre. Faktisk er det åbenlyst, fra et videnskabeligt standpunkt, at varmere klimaer, forårsaget gennem variationer i solcyklusserne, samt galaktiske variationer, tenderer til at forårsage CO2-forøgninger, ikke omvendt.

Mike Thompson, er meteorolog, som nu er statssenator i Kansas og formand for Senatets komité for Virksomheder, sagde: »Hold op med at gøre videnskaben til et våben«. Han sagde, at Al

Gore i 1997 indbød meteorologer til Det Hvide Hus, ham selv inkluderet, for at udbrede sin løgn om CO2. De fleste af dem slugte det, men det gjorde han ikke, og han har undersøgt og bekendtgjort sandheden om Milankovitch-cyklerne og klimaet lige siden.

Prof. Franco Battaglia, professor for fysisk kemi ved Universitet i Modena i Italien og et medlem af Iværksætterkomitéen for underskriftsindsamlingen om menneskeskabt global opvarmning i juni 2019, viste, at nobelprisvinderen, som "beviste" at global opvarmning er forårsaget af menneskehedens handlinger, havde brugt beviseligt falske computermødelles. Dette blev bevist ved at teste mødellesne for deres evne til at "forudse" tidligere klimaforandringer, såsom den varme periode under Romerriget eller Den lille Istid, og mødellesne slog fuldstændig fejl. Affald ind, affald ud. Se hele panelet her: https://vimeo.com/645740574?embedded=true&source=vimeo_logo&owner=88023605

Fjerde panel: »Skønheden ved en sand, menneskelig kultur«

Det fjerde panel begyndte med en opførelse af spiritualen, »He's got the whole world in his Hands«, arrangeret af Moses Hogan, sunget af alten Linda Childs, og akkompagneret af Dura Jun. Dette blev efterfulgt af en opførelse af den sidste sats, Agnus Dei, fra Beethovens storslåede Missa Solemnis, opført af Schiller Instituttets kor fra New York City. Messen blev opført i løbet af pandemi-nedlukningen, så hver sanger optog deres del alene, og disse blev sammensat til én samlet opførelse. Den sidste del, Dona nobis Pacem – giv os fred – var et passende, sidste musikalsk bidrag til denne historiske konference.

Jacques Cheminade, præsidenten for det LaRouche-allierede Solidarité et Progrés i Frankrig, åbnede panelet

med en påvisning af den vestlige kulturs forfald, ved at fremvise computerspil og fjernsynets forherligelse af hensynsløs dråben, ekstrem vold og seksuelle perversiteter, og henviste til Game of Thrones (lovprist af Dronning Elisabeth) og det sydkoreanske computerspil, Squid. Han drog en forbindelse mellem dette og H.G. Wells' rolle i at fremme universel fascisme efter 1. verdenskrig, som skabte kulturel pessimisme. Cheminade modstillede dette med den kulturelle optimisme, som er i samklang med menneskets sande natur.

Prof. Zaher Wahab, en professor emeritus for uddannelse og tidligere rådgiver til den afghanske minister for videregående uddannelse, tog den universelle krise op, som hans adopterede nation, USA, konfronteres med, samt ødelæggelsen af hans hjemland, Afghanistan. Efter at have ankommet til USA for at tage sin videregående uddannelse for 50 år siden, udtrykte han sin rædsel og afsky af hvordan landet er faldet fra hinanden, og den »højst irrationelle og anti-videnskabelige« ideologi, som nu overskygger nationen, herunder sågar truslen om en atomkrig.

Tre lærere, fra USA, Kina og Tyskland, italesatte spørgsmålet om forfaldet af Vestens uddannelsessystem, og modstillede dette til uddannelsessystemet i Kina. Denise Rainey, en pensioneret lærer og rektor i Rochester i New York, som har tilbragt tid i Kina i et udvekslingsprogram om uddannelse, gav en lidenskabelig beskrivelse af optimismen, entusiasmen og disciplinen i uddannelsen i Kina, herunder familiens nære deltagelse i deres børns skolegang, set i modsætning til den demoraliserede, fordummede uddannelsessituation i USA.

Xu Wang, dekan for Boaos Institut for kultur og Kreativitet i Kina, talte om »Den æstetiske uddannelse i Kina«, og beskrev et projekt for 6-10-årige elever, som havde til opgave at konstruere skoler ud fra deres egen forståelse af, hvad uddannelsens rolle er. Nogle byggede fysiske strukturer og andre computerskabte strukturer, og konkurrencen

involverede hundredvis af elever, som arbejdede i hold, med utrolige resultater til følge .

Prof. Ole Doering, PhD, en tysk sinolog og filosof, som er lærer, både i Tyskland og i Kina, beskrev de oplyste og entusiastiske elever i Kina, og gennemgik deres filosofiske tradition helt tilbage til Konfucius, Mencius og det 12. århundredes geni, Zhu Xi, som udlagde det universelle eksaminationssystem, der indeholdt filosofi, videnskab, poesi og musik, og var de kvalificerende krav for politisk lederskab. Han sammenlignede idéerne fra Konfucius og Schiller, som værende de rødder, som vi må gendanne for at undslippe nutidens forfald indenfor kultur og uddannelse.

Diane Sare, som ledte panelet, tog også spørgsmålet om den moralske transformation op, som fandt sted under boykotten af busserne i Montgomery i 1955, og hvordan dette forandrede borgerne og ungdommen gennem deres deltagelse i handlinger baseret på moralske sandheder. Hun foreslog et »ungdomskorps« for nutidens ungdomsgeneration, der kan bidrage med den nødforsyning, som sundhedssektoren har brug for i USA og rundt om i verden, som værende en opløftende, moralsk oplevelse for at ændre retningen væk kulturelt forfald.

Helga Zepp-LaRouche afsluttede konferencen med en appel til amerikanere om at lære noget om andre store kulturer, og henviste til Lyndon LaRouches mange artikler i 1960'erne, som advarede om at »rock-narkotika-sex«-modkulturen ville ødelægge befolkningens kognitive evner. Som vi ser i dag, har det liberale opråb, »alt er tilladt«, opnået præcist dette. Vi må skabe en renæssance, der bygger på det bedste fra hver kultur i menneskehedens historie, som beskæftiger sig med menneskets forhold til universet, naturloven og det skønne. Hun opfordrede til støtte for sit begreb om »Ibn-Sina-projektet« i Afghanistan og for menneskeheden til at opløfte alle kulturer til det kreatives og skønnes niveau.

Washington: Fredsdiplomati eller krigsmobilisering

10. oktober (EIRNS) – Det ville være muligt at berette om en række diplomatiske tiltag undervejs i Biden-administrationen og konkludere, at et amerikansk skifte, hen mod fredsforhandlinger og udvikling, finder sted. Men det ville være lige så muligt at berette om en lignende række væsentlige tiltag, som tages af Biden-administrationen, der ville føre til den modsatte konklusion – at forberedelser til krig er undervejs og tæt på et punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage.

Man behøver blot at huske på, at beslutningen om at afslutte den frugtesløse og blodige "endeløse krig" i Afghanistan – et skridt i retningen af fornuft – blev efterfulgt af et britisk imperialt træk for at forene USA, Storbritannien og Australien i en militærpagt, et skridt mod et "asiatisk NATO" for at forberede en krig mod Kina. Den 5. oktober udgav USA's flådeminister, Carlos del Toro, en "strategisk vejledning", som udråbte Kina til at være den største, enkeltstående fare for USA. Det "centrale, ledende koncept, den højeste prioritet", siger han, er at "udvide vores fordele indenfor krigsbekæmpelse i forhold til Kina" ved "at udvide vores globale magtposition" for at omringe og true både Kina og Rusland.

Kinas svar på denne provokation – særligt til *Wall Street Journals* påstand om at USA har militært personel på Taiwans fastland, som træner taiwansk militær – er ligeså alvorligt, som dette tydeliggøres i *Global Times'* leder, at hvis dette er sandt, vil det blive betragtet som en "invasion" af Kinas suveræne territorium, og at USA's styrker ville være de første

til at blive udslettet, hvis det kommer til krig.

Og i forhold til Rusland er modsætningerne indenfor USA's politik ligeså absurde, hvor Biden-administrationen forfægter nødvendigheden af at forbedre det diplomatiske samarbejde med Moskva, umiddelbart efterfulgt af NATO's bortvisning af 8 ud af 18 russiske repræsentanter til NATO. Kremls talsmand, Dmitry Peskov, konkluderede: "NATO er ikke et instrument for samarbejde, ikke et instrument for interaktion; det er en blok, som overordnet set er af antirussisk natur", og gør det umuligt at genoptage en dialog.

Og dog genoprettede administrationen i dag dialogen med Taliban i Doha, herunder en repræsentant fra Det internationale Udviklingsagentur, som skaber håb for, at USA vil gøre en ende på sanktioneerne og tilbageholdelsen af afghanske betalingsmidler, hvilke er ansvarlige for den tilnærmelsesvis sultedød, der truer millioner af uskyldige. Administrationen afholdt også en runde af forhandlinger om handel med Kina her til morgen, som blev beskrevet af begge parter som "ærlige, pragmatiske og konstruktive".

Bag de modstridende tiltag i udenrigspolitikken findes en voksende anerkendelse af, at den globale økonomi nu går ind i en generel sammenbrudsfase. Dette er ikke blot et spørgsmål om, at spekulanter gør hvad de altid gør, når de sættes fri fra regulering – det er nærmere systemet selv, som falder fra hinanden. Forsyningskæder brydes, hvilket fører til nedlukningen af fabrikker og tomme hyller, imens energiproduktion, baseret på effektive, fossile brændstoffer og kernekraft, erstattes med ineffektive og utilregnelige energikilder, mere passende for det 17. århundrede, da der var mindre end en milliard mennesker på Jorden. Det er i sandhed en malthusiansk affolkningspolitik, der er intentionen.

Reaktioner kommer ind fra rundt om i verden på *EIR Daily Alert Services* afsløring af ordene fra Klaus Schwab, chefen for den internationale bankkonklave kendt som Verdens økonomiske Forum

(World Economic Forum), som står i centrum for "Den store Nulstilling" (Great Reset) og "Den grønne new Deal". Schwab skriver i sin bog, *Stakeholder Capitalism*, at udviklingen i Afrika og andre steder må stoppes med det samme, eftersom "den samme kraft, som hjælper folk med at undslippe fattigdom og få et ordentligt liv, er den samme som ødelægger leveomstændighederne på vores planet". Imens der er et voksende tilbageslag mod denne ondskab, som kunne – og må – forårsage at de folkemorderiske intentioner på COP26 klimatopmødet i Glasgow i næste måned slår fejl, må de tusinder af videnskabsfolk, som ved at CO2 ikke har nogen målbar indvirkning på klimaet, ikke desto mindre blive hørt, og dette malthusianske svindelnummer – fascisme med et grønt ansigt – stoppes omgående.

Det faktum, at arkitekterne bag dette morderiske angreb på menneskeheden i stigende grad er bange for at blive afsløret, blev yderligere demonstreret denne uge, da de instruerede deres "tankepoliti" hos Google og YouTube i at forbyde alle reklamer, som udfordrer det falske dogme for klimaforandringer. Ligesom i den blodige franske revolution, da den store franske videnskabsmand, Antione Lavorier, blev halshugget, under opråbet: "revolutionen har ikke brug for videnskab", så udelukkes og latterliggøres de førende videnskabsfolk, der siger sandhed om CO2 i dag som "klimabenægttere". Der er en kampagne for at gøre "økomord" til en forbrydelse, ligestillet med drab imod andre mennesker.

Modgiften til denne globale krise er præsenteret i den brochure, som nu cirkuleres af LaRouche-Organisationen: "Det kommende økonomiske mirakel i USA på Den nye Silkevej". Dette er det nødvendige og optimistiske program, som behøves for at iværksætte det store potentiale af amerikansk videnskab og teknologi for at genopbygge sig selv og opbygge de nationer, der blev ødelagt af de angloamerikanske "endeløse krige", og de mange andre der er blevet fastholdt i tilbagestående gennem de sidste 70 års kolonialistiske og neokolonialistiske

politik.

Putin giver en økonomisk lektion imod galskaben bag grøn energi

7. oktober (EIRNS) – For én generation siden præsenterede økonomen og statsmanden, Lyndon LaRouche, en graf af en økonomisk "kollapsfunktion" – processen bag et hyperinflationært sammenbrud – på en konference i Rom i Italien, som belyser naturen af det, som vi ser i dag. Under navnet "En typisk Kollapsfunktion", eller "Trippelkurven", viser den, at hvis den reelle produktion falder, imens størrelsen af finansielle værdipapirer forøges, og pengemængden ligeså forøges for at udligne forskellen, så når et punkt hvor chok og sammenbrud uundgåeligt begynder. Han udgav dette i 1994. Han advarede også gentagne gange i de efterfølgende år om ikke at forsøge at forstå processen med forenkede terminologier, såsom en simpel prisinflation, markedstilpasning, udbud og efterspørgsel eller en anden enkel årsag. I marts 2000, for eksempel, imens prisstigningen ved amerikanske tankstationer stod på, advarede han: "Dette er ganske enkelt, hovedsageligt – det er ikke noget 'marked dit og marked dat' – det er en hyperinflationær proces, som har taget fart", og bag det befinder sig en større dynamik.

Sammenbruddets kædereaktioner undervejs i dag er dramatiske, i betragtning af de kombinerede effekter af årtiers lange afstrukturering indenfor produktionen, med hele industrisektorer og landbrug udliciteret til steder med billig arbejdskraft og koncentreret på risikable måder; dertil er der

forfaldne transportsystemer efter flere års manglende infrastrukturopbygning i den transatlantiske sektor. Tilføj hertil den omfangsrige deregulering, spotmarkeder og spekulation. Man skaber mangler og prisstigninger på el, brændsel og andre fornødenheder. Ingen kan betale – ingen husholdning, forretning, regeringsembede, osv.

Betragt fødevareforsyningen. Verdens fødevarepriser er steget med 32,8% (i forhold til september 2020) ifølge indekset udgivet af FN's Fødevare- og Landbrugsorganisation (for den globale fødevarehandel). I USA skyder priserne på jord til afgrøder og (dertilhørende) inputs i vejret. Priser på landbrugsjord til salg i Iowa, for eksempel, sætter nye rekorder hver måned efter at være steget 10% siden september 2020. I august måned var der den højeste pris nogensinde på 55.104 dollars per hektar; denne uge blev der så sat en ny rekord på 64.742 dollars per hektar. Prisen på kunstgødning steg for 5 ud af 8 hovedtyper med 5% fra august til september; kalium sprang 13% opad. Ingen nye, unge landmænd kan komme i gang, og garvede landmænd står over for at måtte dreje nøglen om.

Lyndon LaRouche, udover sin begrebsmæssige diagnose af krisen, bidrog med løsninger og metoden, hvormed vi kan finde vejen ud af krisen. Hans "Fire fundamentale Love" fra 2014 indeholder handlingsprincipperne. Dette syn vil blive fremlagt på Schiller Instituttets internationale konference (online) i november (weekenden og tidspunkterne fastlægges i øjeblikket, således at disse kan kommunikeres videst muligt med den største deltagelse; en invitation er på vej).

Hvad der samtidig er centralt er behovet for fuldstændig at forkaste det grønne svindelnummer, som skylder skylden for kriserne i dag på den utilstrækkelige ageren på "klimanødsituationen" og "nødsituationen indenfor biodiversitetens udryddelse". Det grønne budskab er: kom af med mennesker og deres aktiviteter.

Klaus Schwab, præsidenten for Det verdensøkonomiske Forum, skriver dette i sin seneste bog og refererer særligt til Afrika. (Stakeholder Capitalism: A Global Economy That Works for Progress, People, and Planet; Wiley, januar 2021.) Efter at have givet specifikke eksempler på opbygning af infrastruktur i Etiopien (jernbaner, landbrug og dæmninger) skriver han, at dette bliver nødt til at stoppe. Denne afrikanske udvikling "afslører det centrale problem i kampen mod klimaforandringerne. Den samme kraft, som hjælper folk med at undslippe fattigdom og få et ordentligt liv, er den samme som ødelægger leveomstændighederne på vores planet for fremtidige generationer. Udledningerne, som fører til klimaforandringer, er ikke blot et resultat af en selvisk generation af industrialister eller vestlige babyboomere. De er konsekvensen af ønsket om at skabe en bedre fremtid for en selv". Hans alternativ? Han og sin gruppe af milliardærer, royale parasitter og megakarteller m.m. foreslår: "Parthaverens kapitalistiske målestok", hvormed de har til hensigt at diktere om en virksomhed (fabrik, husholdning, landbrug, jernbane, skole) kan tillades at eksistere eller ej.

Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, kommenterede på disse synspunkter og økonomiske kriser i sit ugentlige interforum den 6. oktober: "Dette er fascisme, intet mindre end hvad nazisterne var... Den nuværende grønne politik er galskab. Det er fascisme med et grønt ansigt. Det vil føre til katastrofale resultater, hvis ikke det vendes rundt".

I går rev Præsident Vladimir Putin alt det grønne sniksnak og de geopolitiske løgne fra USA og Europa fra hinanden ved sin telekonference om energi med lederne for Ruslands firmaer og ministerier. Kreml offentliggjorde hurtigt et udskrift, inklusive mange udvekslinger med deltagerne. Putin påpegede alle dumhederne i de transatlantiske spotmarkeder – deregulering, spekulation og den grønne overgang til upålidelig vind- og solenergi. Han sagde: "Vores europæiske partners tilgang [er skyld i energikrisen]. Denne tilgang har

bekræftet at de, rent ud sagt, har begået fejl. Vi talte med den tidligere EU-kommission; alle dennes aktiviteter tilsigtede at indskrænke de såkaldte, langsigtede kontrakter og på en overgang til handel på gasbørsen...

Det viser sig – og i dag er dette fuldstændig åbenlyst – at denne politik har slået fejl, slået fejl af den grund at den ikke medregnede gasmarkedets særegenskaber, som er afhængige af et stort antal usikkerhedsfaktorer. Forbrugere, inklusive, for eksempel, kunstgødningsproducenter, mister alle toneangivende priser. Alt dette fører til fejl og, som jeg sagde, ubalancer.”

I slutningen af Putins energikonference tilføjede Boris Kovalchuk, administrerende direktør for RAO Group, et elektricitetsfirma indenfor eksport og import, en gang sort humor:

”Hr. Præsident, i Tyskland producerer regeringsagenturer videoklip, der fortæller folk hvordan man kan tilbringe vinteren uden strøm og varme, hvordan man kan putte stearinlys under en blomsterkrukke for at varme rummet op, og hvordan man kan gøre vinduer vindtætte med gaffatape eller plastikfolie. For blot et par år siden ville dette have været umuligt at forstille sig – det er som om stenalderen er vendt tilbage”. Kreml-udskriften kan findes her:

<http://en.kremlin.ru/events/president/news/66866>

En sejrrig weekend

Den 13. september (EIRNS) – Sandheden om den 11. september begynder endelig at komme frem, efter at blot den første del af FBI's efterforskningsdokumenter, hemmeligholdt i 20

år, blev udgivet af Præsident Biden. Takket være det utrættelige arbejde af 11. September-familierne og overlevende forenet for retfærdighed imod Terrorisme, i samarbejde med denne bevægelse over mange år, er sandheden om de saudiarabiske embedsmænds samarbejde med flykaprerne den 11. september og andre al-Qaeda-terrorister i USA blevet fastslået uden tvivl for enhver tænkende borger. Og ikke kun hvilke som helst saudiarabiske embedsmænd, men dem som også var tætte på Det Hvide Hus under Cheney og "W" Bush og H.W. Bushs CIA.

Udtalte Lyndon LaRouche ikke på radioen den morgen, den 11. september, imellem at det første og det andet fly ramte tårnene, at Osama bin Laden ikke var en uafhængig styrke og ikke styrede disse angreb fra Afghanistan, men at USA's sikkerhedskontrol og luftforsvar var blevet lukket ned med amerikanske agenturers medvirken? Hvem var bin Laden andet end en ung saudiarabisk radikal trænet i Pakistan af britisk efterretningstjeneste, MI6, og sendt ind i Afghanistan af Pakistans efterretningstjeneste, Inter-Services Intelligence, for at hjælpe George H.W. Bushs CIA med at styrte den eneste kompetente regering, som Afghanistan havde haft i 50 år? Hvem ville tro på, at "bin Ladens al-Qaeda" udførte masse mordet i New York og Washington? Men amerikanerne blev beordret til at tro på dette og at gå i krig for dette og at blive overvåget for dette i 20 år. Men denne forrige lørdag aften, 20 år efter den 11. september, blev sandheden endelig bekræftet uden yderligere tilsløring. LaRouche havde ret. Han havde allerede ret ni måneder inden den 11. september, da han den 3. januar erklærede, at Cheney og Bush ville have brug for "ekstraordinær statsstyring" for at håndtere et kommende finanskrak og ville have brug for et større terrorangreb for at kunne indføre dette.

Nu er endnu et kommende finanskrak igen årsagen til forsøg på at skabe konflikter og krige. Finanssygdommen – uendelig

spekulation – kræver omgående LaRouches løsning med "De fire Love".

Tony Blairs, Dick Cheneys og "W" Bushs endeløse krige må alle slutte nu. Kongressen må nu ophæve, ikke blot Autoriseringen til brug af Militærmagt, men den berygtede Patriot Act.

Og Afghanistan kan blive stedet for et samarbejde mellem USA, Kina og Rusland for at hjælpe med at genopbygge en ødelagt nation; dér kan en atomar konfrontation få en ende.

Søndag morgen, den 12. september, sendte Helga Zepp-LaRouche en hilsen til en rørende "Mindehøjtidelighed for ofrene for terrorisme ved Tåremonumentet" i Bayonne, New Jersey. Til stede var reddere og folkevalgte politikere fra New York City og Bayonne, samt russiske embedsmænd fra FN og New Yorks konsulat, som mindedes at det var Vladimir Putin, der var det første statsoverhoved, som besøgte USA efter den 11. september, tilbød USA fuldt samarbejde mod terrorisme og derefter arrangerede skabelsen og gaven, monumentet "Sorgens Tåre". Ruslands ambassadør sendte en hilsen til forsamlingen, skulptøren af Sorgens Tåre og præsident af Det russiske Kunstakademi, Zurab Tsereteli, talte, og borgmesteren og brandmænd og politifolk fra Bayonne og New York talte lidenskabeligt om båndet mellem USA og Rusland.

Helga Zepp-LaRouche formidlede sit budskab til denne forsamling:

"Den første prioritet må være at redde folks liv i de lande, som var mål for de 'endeløse krige', og det internationale samfund opfordres til at deltage i at bringe reel økonomisk udvikling til hele regionen, begyndende med skabelsen af et moderne sundhedsvæsen i hvert eneste land, hvilket, i en tid med denne pandemi og faren for fremtidige pandemier, er betingelsen for at overvinde denne forbandelse

over menneskeheden. Dette kræver rent drikkevand, som er knapt i Afghanistan – en nation ramt af tørker – og det kræver elektricitet, som Afghanistan kun producerer 600 MW af i hele landet, svarende til et mellemstort til stort kraftværk i USA; 18 millioner mennesker er i fødevarer- og sundhedsrisiko og fire millioner trues med hungersnød den kommende vinter.

Præsident Biden kritiseres nu for tilbagetrækningen af tropperne, men han gjorde det rigtige, og hans løfte om at 'afslutte de endeløse kriges æra' må også medføre enden på indefrysningen af Afghanistans finansielle midler; det må medføre afslutningen på Caesar-sanktionerne mod Syrien; og afslutningen på alle sanktioner imens pandemien står på. Det er tid til at række hinanden hånden, især, igen, USA og Rusland, da der var flere perioder i begge nationers historie, hvor et sådant samarbejde eksisterede til fordel for hele menneskeheden.

Lad os derfor bruge sammenfaldet mellem afslutningen på 20 år med krige og 20-årsdagen for den 11. september til en højtidelig forpligtelse til at betragte terrorisme, sult og underudvikling som menneskehedens fjender, og ikke hinanden. Lad os udskifte geopolitikkens æra med en æra for opnåelsen af menneskehedens fælles mål. Det er ikke et forgæves håb, at menneskeheden, som den eneste art der gennem sin eksistens har bevist, at kreativitet er den kvalitet som kan overgå alle tilsyneladende grænser, snart vil efterlade konflikt, aggression og krig bag sig, og at vi helt og fuldt bliver mennesker. Lad os inspireres af menneskets ædle ideal, som dette udtryktes i komponisternes, poeterne, kunstmalerne, arkitekterne og skulptørernes store kunst, ligesom skaberen af dette mindemonument, Sorgens tåre, hvorom vi forsamles i dag.

Disse sidste 20 år er forhåbentlig det sidste kapitel af menneskehedens ungdom, efterfulgt af dens voksenalder – hvor menneskers og nationers forhold til hinanden baseres på næstens kreative potentiale, og dermed gør

dem til de bedste personer som de kan blive. At lære at tænke på den måde kræver en ophøjet åndstilstand i os alle for at kunne tænke ovenfra, fra denne menneskehedens højere enhed, der viser vejen til fremtiden, hvor alle nationer og alle mennesker vil skabe fred på Jorden og kolonisere stjernerne sammen.”

Afghanistan og et samarbejde for udvikling former diskussionen ved Det østlige økonomiske Forum i Vladivostok

4. september (EIRNS) – Med den presserende opgave at organisere en løsning på Afghanistan-krisen i tankerne hos de fleste deltagere, sluttede det årlige, Østlige økonomiske Forum i Vladivostok (EEF) i dag, efter tre dage med præsentationer og diskussioner, der hovedsageligt handlede om at bringe fred og stabilitet til regionen. Ironisk nok var det Talibans talsmand, Zabihullah Mujahid, der udtrykte den nødvendige tilgang klarest i et interview med dagbladet La República:

”Kina er vores vigtigste partner og repræsenterer for os en grundlæggende og ekstraordinær mulighed, fordi de er beredte på at investere i og genopbygge vores land. Vi har stor respekt for projektet Ét Bælte, Én Vej, som vil tjene til at genoplive den gamle Silkevej. Derudover er vi rige på kobberminer, som, takket være kineserne, kan blive aktive igen

og moderniseret. Kina repræsenterer vores pas til hele verdens markeder.”

Den russiske præsident, Vladimir Putin, som var vært ved EEF, spillede en førende rolle i at lede diskussionen i Vladivostok. Angående Afghanistan, sagde Putin, ifølge TASS, følgende: ”Realiteten er, at Taliban-bevægelsen (forbudt i Rusland – TASS) nu kontrollerer næsten hele Afghanistan. Så, vi må lade virkeligheden vise os vejen”. Han sagde, at landets opløsning er den hovedsaglige trussel for Moskva: ”Rusland er ikke interesseret i et disintegreret Afghanistan. Hvis dette sker, ville der ikke være nogen at snakke med”. Han tilføjede, at den afghanske situation ”er en katastrofe, fordi amerikanerne, som er et meget pragmatisk folk, brugte mere end 1,5 billioner dollars på denne kampagne, og hvad er resultatet? Og hvis vi betragter antallet af folk, efterladt i Afghanistan, som plejede at arbejde for den fælles vestlige verden, USA og deres allierede, så vil det være klart, at det også er en humanitær katastrofe... Hvad Afghanistan angår, siger de: ’Vi tog derhen og begik en masse fejltagelser’. Men denne proces fortsætter i mange andre lande. Hvad er sanktioner? De er en fortsættelse af den samme politik, som tilsigter at gennemtvinge deres standarder”. Putin tilføjede, at han håbede på, at de vestlige lande ”vil erkende at det at handle som tidligere er en fejlagtig politik”.

Schiller Instituttets stifter, Helga Zepp-LaRouche, understregede ligeså, i udtalelser fra i dag, at Afghanistan-krisen har fremhævet det faktum, at hele det neoliberale paradigme er dødt, og at det må erstattes af en ny orden for fred gennem udvikling. Hvis tiden med vedvarende krige i sandhed skal komme til en ende, som Præsident Biden har lovet, så skal alle sanktioner – som blot er et redskab for regimeskift mod nationer – omgående ophæves, herunder de dræbende Caesar-sanktioner, som rammer Syrien. Europa og USA må i stedet deltage, med Kina og andre Bælte- og Vejnationer, i den presserende opgave at genopbygge

Afghanistan, begyndende med de kritiske sundhedsforanstaltninger og fødevareforsyninger nødvendige for at undgå en truende hungersnød i landet.

Billede: Mikhail Tereshchenko, Eastern Economic Forum, TASS host photo

---

Afghanistan kommentar: Korthiset falder af Jens Jørgen Nielsen, Rusland ekspert, forfatter, Lektor

20. august 2021 – (Facebook post) 20 års militær indsats i Afghanistan, trillioner af Dollars, 43 danske soldaters liv og mange tusinder dræbte, flygtningestrømme m.m. Det er bare lidt af det, som egentlig skulle være kronen på værket, nemlig en bæredygtig afghansk stat med en moderne hær. På uger har det vist sig at være en illusion. Det hele væltede, som var det et korthis. Situationen minder påfaldende om situationen i Vietnam i 1975.

Diskussionen i medierne har handlet om, hvordan man får reddet mennesker ud af Kabul og om, hvorvidt Taliban er blevet mere moderat og moderne. Fint og relevant. Men vi skal vel have en debat om de store linjer, om hvordan vi i Vesten overhovedet agerer uden for vores kulturkreds. Vi mangler i den grad svar på de store spørgsmål. Hvorfor faldt den afghanske hær totalt fra hinanden, den bestod af ca. 300.000 soldater med alt

moderne militært udstyr? Hvorfor har de afghanske soldater eller befolkningen ikke lyst til at kæmpe for den afghanske stat? Og hvorfor flygtede præsidenten, Ashraf Ghani? Og hvorfor støtter en stor del af befolkningen tilsyneladende Taliban?

Jeg har ikke de endegyldige svar. Men vi kan da se lidt langsigtet på tingene. Situationen kan da minde situationen for 30 år siden, da de sovjetiske styrker forlod Afghanistan i 1989. Jeg mødte tilfældigvis nogle sovjetiske soldater i Tadsjikistan, de var på vej hjem fra Afghanistan. De havde ingen illusioner. Men dengang holdt Kabul regeringen i det mindste stand mod islamisterne i over 2 år, før Mohammad Najibullah blev fjernet i 1992 og senere hængt. Men efter at de vestlige styrker begyndte at trække sig tilbage, har vi reelt ikke set nogen modstand fra den afghanske hær side. Skyldes det, at de ikke ser nogen grund til at kæmpe for en regering der fleste anser for at være korrupt? Hvis ja, hvorfor har vi så støttet disse regeringer. Præsident Ashraf Ghani flygtede – rygter siger med mange penge. Rygter siger også, at de løbende regeringer har været voldsomt korrupte. I medierne har vi hørt mere om korruption i Rusland end i Afghanistan. En forklaring kunne også være, at mange afghanere modtog penge for at være soldater, men reelt ikke deltog. Eller at soldaterne ikke fik penge eller meget få. Hvorfor har efterretningsvæsenerne og forskellige institutter og tænketanke ikke kunne levere konkret viden om det?

Hvorfor har Taliban tilsyneladende ret stor opbakning i landet? Ikke i Kabul naturligvis, hvor der bor mange moderne og pro-vestlige afghanere. Men omkring 80 % af de 38 millioner indbyggere i landet er fattige bønder, som ser anderledes på det. Da Sovjetunionen invaderede Afghanistan i 1979, begyndte USA straks at støtte mujahedin bevægelsen, den kom fra hele Mellemøsten, ikke mindst fra Saudi Arabien og andre arabiske lande plus Pakistan o.a. De fik mange våben fra USA, og en af lederne var Osama bin Laden. Mujahedin'erne begyndte senere at

kæmpe indbyrdes. Taliban var en ren afghansk, især pashtun bevægelse, som begyndte at skabe en vis form for orden i landet. Meget tyder på, at bønderne satte pris på, at udenlandske styrker blev jaget ud. Nej, jeg mener ikke, at Taliban var søde, men vi skal vide hvorfor en del afghanere støtter dem. Taliban sad ved magten indtil terrorangrebet i 2001 med islamistiske regler for kvinder om tildækning m.m. Men det var mange af bønderne formentlig ligeglade med. Så kom NATO landene med den hidtil største militæroperation. Opgaven var til at begynde med at finde Osama bin Laden, som angiveligt skulle befinde sig i Afghanistan. Taliban accepterede Osama bin Laden, men havde ikke noget med terrorangrebet at gøre. NATO-landene skulle fange og uskadeliggøre Osama bin Laden.

Men hvad skulle vores opgave ellers bestå i – i Afghanistan? I 2011 fandt amerikanerne Osama bin Laden, og dræbte ham. Vel at mærke i Pakistan. Hvad skulle vi så? Skulle vi indføre demokrati, sikre kvinders rettigheder, skulle vi yde humanitær bistand? Eller ville amerikanerne sikre, at der ikke kom en pro-russisk eller en pro-kinesisk leder til magten i Afghanistan? Eller var Danmark i Afghanistan, fordi vi ville vise solidaritet med USA, og fordi det var vigtigt for os, at være afholdt i Washington? Hvis vi skulle opbygge et normalt demokratisk samfund, hvor var så projekterne, vejene, infrastrukturen, hospitalerne? Og hvor var analytikerne, efterretningsvæsenerne, som kunne give en nøgtern ikke-ideologisk vurdering af situationen i stedet for komiske Ali beretninger? Og hvorfor har det amerikanske efterretningsvæsen i øvrigt ikke delt sin viden om Talibans hurtige fremmarch med sine allierede?

Rækken af spørgsmål er lang. Jeg er ikke sikker på, at vi får svar på dem alle. Men det er blevet tid for refleksion over dels, hvorfor det gik galt og dels, hvordan vi skal ændre vores adfærd fremadrettet. For det første kunne man godt få den tanke, at det ville være en god idé for Danmark og andre

NATO allierede at foretage egne vurderinger og ikke blindt tro på alt, hvad USA kommer med. Danmark og andre NATO-lande kommer til at fremstå som underdanige vasalstater.

For det andet kunne det være, at en gang for alle skulle lægge 1990'ernes fremherskende ideologi på hylden. Efter Sovjetunionens fald blev det en udbredt opfattelse i vestlige politiske kredse, at den vestlige liberale ideologi og tolkning var den eneste rigtige og universelle tilgang. Alle verdens lande skulle følge den angelsaksiske model og blive demokrater på samme måde. I og med, at Sovjetunionen var væk som ideologisk og militær stormagt var vejen banet for en verden i USA's billede. Grundlæggende var det en arrogant opfattelse, som ignorerer forskelle i kultur og historie. Hvad værre er, når man gennemfører dette projekt at eksportere demokrati med militær, går det som regel fundamentalt galt, ja disse aktioner fremmer i virkeligheden det de vil forhindre. Det er vanskeligt at komme til andre konklusioner efter Talibans lyn-sejr. Den vestlige ideologi gør os blind for virkeligheden i et land som Afghanistan. Mange af dem, NATO-alliancen støttede i Afghanistan, var i virkeligheden dybt korrupte narkosmuglere, som udnyttede bønderne. Ja selv den amerikanske hær har formentlig været en del af narke-business. Det flød med penge til latterlige formål, og mange vestlige firmaer og også militærfolk har haft snablen nede i disse kasser. Hvordan kan det være anderledes, når der vælter penge ind over et fattigt land? Enkeltstående isolerede pigeskoler som prestigeprojekter gør ikke nogen forskel, hvis samfundet ellers er korrupt, og der mangler strukturer, som kan støtte op om det.

Jeg har venner, som har været udstationeret, ligesom jeg har undervist soldater, der skulle udstationeret i Afghanistan. Jeg er imponeret over deres beredvillighed til at kæmpe for det gode, selv med livet som indsats. I mange tilfælde har de opsøgt dialog med lokale og støttet projekter i overensstemmelse med vores nationale værdier. Men deres opgave

har været principielt umulig. Og det er politikernes ansvar, ikke soldaternes.

Om fremtiden: Jeg tror ikke, der er nogen tvivl om, at Afghanistan vil komme ind i kredsen omkring organisationen Shanghai Cooperation Organization, hvor Kina og Rusland spiller første violin. Rusland og Kina vil formentlig i endnu højere grad blive dominerende magter i Asien. USA's meget pinlige exit – og billedet af afghanere, der falder fra flyvende fly i døden på landingsbanen, vil blive symbolet på et inkompetent USA på vej ned. I SCO deltager både Iran, Pakistan, Indien, de centralasiatiske lande. Vi i Vesten kommer ikke uden om at tænke det igennem og efter min mening vænne os til, at verden ikke er vores alene. Der er andre lande og kulturer, som tænker anderledes, men som er effektive på deres egen måde. Vi er ikke verdens navle, som vi har troet i snart 500 år. Vi kan glæde os over det eller begræde det, men det er en realitet, som vi skal forholde os til.

USA har nedsat en kommission til at undersøge den civile opbygning. SIGAR, hedder den. Den sidste rapport er en sønderlemmende kritik af den amerikanske politik og korrupsion i Afghanistan. Bare vi havde sådan en i Danmark: [Klik her](#).

Jens Jørgen Nielsen er cand.mag. i idéhistorie og historie, tidligere nyhedskorrespondent (Politiken) i bl.a. Rusland og taler flydende russisk [og forfatter af flere bøger om Rusland og Ukraine]. Han er konsulent og underviser i kommunikation og kulturforskelle. Derudover er han kulturguide i bl.a. Polen, Irland og Tjekkiet og har tidligere arbejdet for FOA samt den danske ambassade i Estland. (kort biografi fra frydenlund.dk)

Ingen udvikling, ingen fred: Begynd med Afghanistan

12. august (EIRNS) – *Ugeskriftet EIR*, udgivet i dag, bringer sin forsidehistorie under overskriften "Ingen udvikling, ingen fred: Start med Afghanistan", hvilket budskab i særdeleshed gælder de intense forhandlinger, der er i gang i denne uge i Doha, og for hvilke der kun er et tidsbegrænset vindue af muligheder. Begivenhederne sker hastigt. Centralt i Doha-forhandlingerne, der har fundet sted fra den 10. august til og med i dag, befinder sig 'Trojka+' – Kina, Rusland, USA plus Pakistan samt repræsentanter for Afghanistan og Taliban, hvortil kommer sessioner, der involverer andre nationer, i forskellige sammensætninger.

I mellemtiden hævder Taliban for nuværende at have kontrol over hovedstæderne i 10 af landets 34 provinser, hvoraf den sidste er Ghazni, kendt som "porten til Kabul", beliggende 130 km sydvest for hovedstaden. Pentagon meddelte i eftermiddag, at man vil sende tusinder af ekstra styrker ind for at hjælpe med at evakuere den amerikanske ambassade i Kabul, samt andre lokaliteter.

De foreløbige rapporter fra samtalerne i Doha udviser lidet eller intet resultat, men selve processen tæller meget. Kinas særlige repræsentant for Afghanistan, Yue Xiaoyong, sagde i går til Doha News, at dette kun er begyndelsen, og at processen skal føre til, at forskellige lande arbejder sammen. Den russiske udsending, Zamir Kabulov, rapporteres at have fremsat et trepunkts-forslag: 1) respektere en våbenhvile; 2) forpligte sig til en inkluderende dialog internt i Afghanistan; og 3) etablere en midlertidig, delt regeringsmagt, hvor der afholdes valg om to år. Afghanistans forslag til en regering – ubekræftet, men bredt rapporteret ved denne briefing – har henblik på en deling af regeringsmagten.

Blandt deltagerne i dagens samtaler er der ud over 'Trojka+' repræsentanter fra Indien, Tyrkiet og Indonesien. Også Norge og Storbritannien og Organisationen for islamiske Lande står til rådighed. I tirsdags i Doha mødtes udsendinge fra EU, Storbritannien og USA.

Den eneste model for at få en plan til at fungere, er et perspektiv og handling for udvikling, og enighed blandt stormagterne for at få det til at ske. En variation af denne sandhed om, at der uden udvikling ikke kan være fred, er det yderligere faktum, at der slet ikke kan være nogen fremtid uden udvikling.

Processen med omvendt udvikling – nemlig "grøn" ødelæggelse af de levevilkår, som mennesker har brug for for at eksistere og være kreative, grundlaget for fremskridt i forhold til fortsat produktivitet – fremgår af endnu et klassisk tilfælde af strømafbrydelse, ligesom udfaldet under frostvejret i Texas i februar, eller det europæiske el-net, der var tæt på nedbrud i januar. Denne gang var det 'down under'.

Den 9. august befandt tusinder af mennesker i New Zealand sig pludseligt i mørket, da den nationale el-produktionskapacitet ikke kunne imødekomme efterspørgslen, og overbelastningssystemet førte til pludselige, kaotiske afbrydelser. Strømmen er tilbage for de fleste forbrugere, men politikerne skråler op om hvem de skal bebrejde. Faktisk blev New Zealand betragtet som verdens førende inden for lave CO₂-udledninger, på grund af at man får over 80 procent af sin elforsyning fra "vedvarende energikilder", hvilket for det meste betyder vandkraft til dets lille befolkning på 4,8 millioner mennesker. Men da de 'smarte' grønne begyndte at tilføje vindkraft og nåede en andel på 6 procent af den nationale forsyning fra 17 installationer plus tilføjede et spotmarked for engros-spekulation i elektricitet og andre typiske former for grøn svindel, var scenen sat for strømudfald.

I Tyskland er det bemærkelsesværdigt, at to store medier i denne uge skriver advarsler mod at gå for langt og for hurtigt med den grønne ideologi. Die Zeit opfordrede til at forlænge levetiden for de tilbageværende fire tyske atomkraftreaktorer. I dag anfører Frankfurter Allgemeine Zeitung, at partiet 'De Grønnes' planer om at trække strøm fra vindparkerne ved Østersøen til forbrugere rundt omkring i landet ikke vil fungere, fordi kommende folk med grøn livsstil vil afvise at have strømledningerne i nærheden af deres hjem, osv.

Dette er blot forhalingsmanøvrer, men indikerer at virkeligheden endelig begynder at sætte ind.

Denne lørdag er der muligheden for at trænge ind til kernen af principperne om, hvad der definerer en vellykket økonomisk tilgang, som præsenteret så historisk og stærkt af statsmanden og økonomen Lyndon LaRouche, i særdeleshed, for 50 år siden, ved vendepunktet 15. august 1971, da Nixon-administrationen iværksatte flydende valutakurser. Konferencen den 14. august, sponsoreret af LaRouche Legacy Foundation, har titlen: "Nå så er du endelig villig til at lære økonomi?" Helga Zepp-LaRouche meddelte i går: "Dette bliver en skelsættende begivenhed, og jeg lover ikke for meget!"

LaRouche om Afghanistan: Påbegynd udvikling NU!

8. august (EIRNS) – I 1993, da der gennem modig ageren fra den israelske premierminister Yitzhak Rabin og PLO-formand Yasser Arafat, blev indgået en aftale om fred mellem Israel og palæstinenserne i Oslo (hvor det omhyggeligt blev undgået, at briterne fik nogen rolle at spille), og underskrevet i

Washington af de to ledere, sagde Lyndon LaRouche følgende: "Det presserende er her, at vi bevæger os hastigt for straks med det samme at få gang i økonomiske udviklingsprojekter, såsom kanalen fra Gaza til Det døde Hav, for hvis vi venter til dette er uddebatteret, vil fremskridtets fjender og fjender af den menneskelige race, igennem mennesker som Ariel Sharons venner, have succes med at gribe ind for at drukne denne aftale i blod og kaos".

Som i så mange andre potentielle vendepunkter i historien, blev Lyndon LaRouches kloge ord ikke taget til efterretning: Udviklingsprogrammerne blev udskudt, mens finans- og stabilitetsspørgsmål blev debatteret; Oslo-aftalerne blev saboteret; Rabin blev myrdet "af Ariel Sharons venner"; og "blod og kaos" har fulgt efter igennem de forløbne 28 år.

LaRouches ord har givet genlyd gennem årtierne, og er lige så relevante for krisen i Afghanistan i dag, som de var i Palæstina dengang – faktisk er en vellykket løsning i Afghanistan gennem LaRouches tilgang med "fred gennem udvikling" måske den sidste chance for at opnå en lignende fred i Sydvestasien i den nærmeste fremtid. Konsekvenserne af ikke at følge denne tilgang er mere alvorlige i dag, da verden bliver presset stadig tættere på termonuklear krig..

Men vi kan være optimistiske over, at potentialet for fred gennem udvikling er større i dag end nogen sinde siden 1990'erne, hvor muligheden for global fred efter Sovjetunionens sammenbrud blev spildt. På det tidspunkt foreslog Lyndon og Helga LaRouche 'Den nye Silkevej' for at forene verden i en ny æra af udvikling, fri for den britiske imperialistiske opdeling af verden i blokke. Briterne saboterede denne indsats ved at opretholde og udvide NATO og opretholde "fjendebilledet" af Rusland og Kina. Men Kina omfavnede ideen, og 20 år senere søsatte præsident Xi Jinping Bælte- og Vejinitiativet, og bragte den mirakuløse kinesiske udviklingsproces til resten af verden. Nu har langt størstedelen af verdens nationer deltaget i denne proces som

medlemmer af Bæltet og Vejen.

Og det er LaRouche-Organisationen og LaRouches Schiller Institut der nu er i centrum for processen. Schiller Instituttets konferencer i de sidste 15 måneder har samlet operative kræfter til dialog – fra Rusland, Kina, Indien, Sydvestasien, Afrika og Latinamerika sammen med europæere og amerikanere – for at formulere den nødvendige økonomiske og politiske politik for et nyt paradigme for menneskeheden. Den udgave af *EIR* (Executive Intelligence Review, *red.*), der offentliggøres den 13. august, vil indeholde afskrifter af dele af den historiske konference i Schiller Instituttet den 31. juli, "Afghanistan: Et vendepunkt i historien – efter den mislykkede periode med regimeskifte", som indeholdt bl.a. dybdegående diskussion af udviklingsprocessen, der en gang for alle må og skal føre til en fredelig løsning af det imperialistiske "Great Game" i Afghanistan. I stedet for at britiske tropper marcherer gennem Khyber-passet, er planen en forlængelse af jernbanelinjen, der løber fra Kina gennem Peshawar til Gwadar-havnen, som en del af den kinesisk-pakistanske økonomiske korridor (CPEC), for gennem Khyber-passet at forbinde sig til Kabul og videre til Usbekistan og Tadsjikistan, der forbinder det indre Centralasien med Det arabiske Hav og genopretter Afghanistans gamle rolle som det velstående knudepunkt for Silkevejen.

Dette storslåede projekt blev formuleret på en konference i februar i Tasjkent og er allerede i gang. Umida Hashimova, en analytiker ved det USA-baserede Center for 'Naval Analyzes', der har specialiseret sig i Centralasiens anliggender, fortalte *South China Morning Post*, at der er igangværende finansieringsdiskussioner med amerikanske og asiatiske udviklingsagenturer, og at "Konstruktion af den 573 km lange første strækning af jernbanelinjen mellem Kabul og Mazar-i-Sharif, forventes at begynde i næste måned." Design og teknisk dokumentation af jernbanen vil blive foretaget af Russian Railways, meddelte usbekiske embedsmænd efter samtaler med den

administrerende direktør for Russian Railways Oleg Belozarov i Tasjkent den 19. maj.

USA er engageret i to beslægtede institutioner. "Extended Troika", bestående af USA, Rusland, Kina og Pakistan, blev etableret i 2019 og holdt to møder i år, der fokuserede på at finde en løsning på Afghanistan-situationen efter tilbagetrækning af udenlandske styrker. Der er også et "Quad"-arrangement, der involverer USA, Usbekistan, Pakistan og Afghanistan, som er fokuseret på jernbaneudviklingsprojektet.

Det er afgørende, at USA samarbejder med alle landene i regionen, især Rusland, Kina, Indien og Pakistan, om denne afgørende test af menneskehedens evne til at afslutte geopolitikkens æra og skabe en ny renæssance. Der er magtfulde kræfter i Storbritannien og USA, herunder ledende elementer fra begge politiske partier, som vil gøre alt hvad de kan for at sabotere dette projekt, der modsætter sig det malthusianske vanvid af 'Green New Deal og affolkning', hvilket hurtigt ville føre til flere krige.

Amerikanere og verdens borgere vil få lejlighed til at reflektere over Lyndon LaRouches skelsættende ideer den 14. august, som markerer halvtredsårsdagen siden præsident Nixon afsluttede Bretton Woods-systemet, hvilket bekræftede LaRouches advarsel dengang. Tilmeld dig her til konferencen, "So, Are You Finally Willing To Learn Economics?": <https://www.larouchelegacyfoundation.org/news/august-15/#rsvp>

Schiller

Instituttets

Afghanistan-konference: Spred ideen om et fælles udviklingsprogram med det samme

31. juli (EIRNS) – Schiller Instituttet samlede i dag diplomater og eksperter fra mange nationer, herunder Afghanistan, Rusland, Kina, Pakistan, USA, Italien og andre til en intens diskussion på en international virtuel konference om temaet: "Afghanistan: Et vendepunkt i historien efter tiden med de fejlslagne 'regimeskifter'.

Helga Zepp-LaRouche (Tyskland), præsident og grundlægger af Schiller Instituttet, som har ledet en proces med institutionel og uformel dialog igennem de sidste 18 måneder, sagde ved afslutningen af dagens begivenhed, at vi nu "har et perspektiv på hvilken vej vi skal gå". Prioriteten er "at lægge 'udvikling' frem på bordet, hvilket vil være svært for nogen at afvise", og at give al den støtte, der er mulig for at få det til at ske. Dagens sidste taler, Hussein Askary (Sverige), Sydvestasien-koordinator for Schiller Instituttet, udtrykte på det kraftigste, at vi skal "gøre 'udvikling' til det første punkt" i enhver forhandling, ikke det sidste. Han advarede: "Hold krigsherrerne og briterne ude!" Askarys præsentation, der dækkede konkrete aspekter af udvikling, havde titlen: "Sæt Afghanistan på bæltet & vejen til fred".

Arrangementet blev åbnet af ordstyrer Dennis Speed (USA), der sagde, at drøftelserne ville ændre den sædvanlige opfattelse af krig eller fred gennem deltagelse i diplomatiske bestræbelser på at formulere politik for gensidig forståelse og udvikling. Han introducerede en kort video fra 1985 af statsmand og økonom Lyndon LaRouche, der med henvisning til præsident Abraham Lincolns gerninger pointerede, at

indflydelsen af infrastruktur forvandler en økonomi. Zepp-LaRouches indledende bemærkninger understregede, at vi befinder os i et særligt øjeblik i historien, hvor geopolitisk konfrontation må afsluttes og et nyt paradigme påbegyndes – ikke kun for eurasisk integration og velstand, men for universel historie. Hun viste det smukke kunstværk "Gyldne Maske" for at pointere den 5.000 år lange historie i den centralasiatiske region.

Professor Pino Arlacchi, der deltog fra Italien, spillede en hovedrolle i diskussionen fra start til slut. For indeværende er han professor i sociologi ved Sassari Universitet, tidligere var han administrerende direktør for FN's kontor for narkotikakontrol og kriminalitetsforebyggelse (1997-2002) og tidligere observatør for Afghanistan i Europa-Parlamentet. Han talte om: "Udryd opium i Afghanistan, udvikl moderne landbrug, opbyg nationen nu." Han beskrev sin oprindelige plan, som i 2001 næsten havde elimineret opiumsvalmuens vækst i Afghanistan, hvilket sidenhen vendte i de følgende år fra 2001 pga. amerikanske og NATO's militære operationer. Arlacchi foreslog igen i 2010 en plan, som blev forpurret af EU, Storbritannien og USA. I dag er Afghanistan kilden til over 80% af verdens opiumsstoffer. Arlacchi fremlagde hvad der kan og må gøres i dag. Den nødvendige metode baserer sig på alternativt landbrug – støtter landmænd til at skifte til andre afgrøder og lignende realistiske metoder. Arlacchi understregede, hvor relativt billigt dette er i betragtning af narkotikakartellernes enorme indflydelse. Landmænd i Afghanistan får muligvis 300 til 350 millioner dollars for deres opiumafgrøde, som derefter er 20 milliarder dollars værd for organiseret kriminalitet i Europa. Der er mange alternative afgrøder med stor brugsværdi, for eksempel safran.

Diplomaterne præsenterede et bredt udsnit af den nuværende situation. Ambassadør Hassan Shoroosh (Afghanistan), Afghanistans ambassadør i Canada, talte fra Ottawa og sagde, at der er et "nyt kapitel i partnerskab" forude, som skal

udarbejdes. Hans tale hed: "Vejen frem for Afghanistan." Han sagde, at hans land er "positioneret til at tjene som landbro" i Eurasien og gennemgik i detaljer forskellige transportkorridorer, fra Lapis Lazuli-korridoren, til 'Five Nations Railway route'.

Ambassadør Anna Evstigneeva (Rusland) talte fra New York City, hvor hun er stedfortrædende fast repræsentant ved Den russiske Føderations mission i FN. Hendes præsentation havde titlen: "Ruslands udsigter for Afghanistan og Eurasien". Hun understregede, at målet er stabilitet, og at der ikke er nogen militær løsning. Der er vigtige ramme-institutioner blandt naboerne i regionen, herunder CSTO og SCO og bilaterale forbindelser. Der er en særlig rolle for den 'udvidede trojka', som har været på plads i mange år. Der vil finde møder sted i den nærmeste fremtid. Transport og infrastruktur har stor betydning.

Dr. Wang Jin (Kina), stipendiat ved Charhar Institute, talte om emnet "Afghanistan og Bælte- og Vejinitiativet". Han præsenterede fire centrale aspekter af Kinas bekymringer: 1) at der ikke er nogen spredning af ustabilitet; 2) at der er en fremtid med fremskridt for Afghanistan; 3) at ekstremisme og terrorisme ikke vinder frem; og 4) at Kina og Afghanistan har positive bånd.

Hr. Hassan Daud talte fra Pakistan. Han er administrerende direktør for 'Khyber Pakhtunkhwa Province Board of Investment & Trade'. Han påpegede, at Afghanistan er et af "de mindst økonomisk integrerede [lande]" i den central- og sydasiatiske region efter årtiers stridigheder. Han talte om den store "økonomiske oversvømmelse" der vil følge, idet Pakistan udnytter sin position og sine ressourcer til at blive et logistisk knudepunkt og udvider fordelene for Afghanistan gennem Bælte- og Vejinitiativets flagskib, 'Kina-Pakistan-økonomisk Korridor' (CPEC). Vi skal have "ånden fra den gamle silkevej" igen. Han efterlyste flere seminarer om dette, der involverede forskere, handelskamre og andre.

Fra USA talte Ray McGovern. Han er tidligere analytiker i USA's Central Intelligence Agency (CIA) og medstifter af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPs). Han tog fat på emnet: "The Real Interest of the United States in Asia" og fremførte mange stærke punkter, herunder at rækken af militære chefer, der løj om hvad USA foretog sig i Afghanistan, i Irak samt andre steder må "drages til ansvar". Han påpegede dramatisk, at der ikke engang var blevet foretaget kompetente "situations-estimer", hvilket der ellers skulle, om terræn, vejr, LOCS-kommunikationslinjer og forsyninger og andre standardvurderinger af, hvad USA foretager sig på steder. I 2010 betalte den amerikanske flådes logistik 105 \$ pr liter for at fylde brændstof på kampvogne og militære køretøjer i Afghanistan! Han langede hårdt ud efter den racisme, der var involveret i at formode, at man kan foretage sig alt muligt, hvor som helst; han citerede Kipling.

Mange andre var involveret i de to spørgerunder med vigtige udvekslinger om centrale emner. F.eks. fremhævede Earl Rasmussen, næstformand i Eurasian Society, nødvendigheden af at opbygge tillid. Dr. Stephen Fischer, en amerikansk læge, rapporterede om et år han tilbragte i sundhedsforvaltningen i Afghanistan, hvor han arbejdede sammen med et lokalt genopbygningshold. Zepp-LaRouche understregede mange gange, at det, i forbindelse med den langvarige pandemi, er bydende nødvendigt, at vi i Afghanistan og overalt tager skridt for folkesundhed og moderne lægelig infrastruktur. Dr. Walter Faggett og generalmajor Peter Clegg (fhv.), begge med i 'Komitéen for modsætningernes Sammenfald, deltog i den første spørgerunde. Alaha Ahrar, administrerende direktør for Kindness Sharing Project ringede ind fra Virginia for at spørge, hvad der ville ske med de fremskridt, som kvinder havde opnået i Afghanistan, hvis Taleban skulle tage magten?

Ambassadør Anna Evstigneeva drog den konklusion, at det er "vigtigt at hæve sig over geopolitikken". Hun sagde, at vi i Rusland "på alle niveauer, inklusive præsident Putin er klar

til samarbejde". Helga Zepp-LaRouche opfordrede paneldeltagere og alle blandt seerne til at bidrage til perspektivet om udvikling, der blev diskuteret, og mobilisere herfor. Professor Arlacchi, der har udgivet en ny bog, *Against Fear: Violence Is Diminishing, The True Threats to World Peace* (på italiensk) talte i sine afskedsord om, at "fred er stærkere end krig. Lad os være mere modige. Ikke ofre for store bedrag". Hele konferencen er arkiveret til visning. Nu er det tid til at slutte sig til Schiller Instituttet.

POLITISK ORIENTERING den 23. juli 2021:

Vi kan løse problemerne – men kun hvis vi bryder fri af den mentale spændetrøje

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Schiller Instituttet · Vi kan løse problemerne – men kun hvis vi bryder fri af den mentale spændetrøje

---

Schiller Instituttets konference: Global principiel enhed for at forhindre en ny mørk tidsalder og skabe en ny renæssance

27. juni (EIRNS) – Repræsentanter for regeringer og valgte embedsmænd, sammen med forskere, økonomer, landmænd, folkesundhedspersonale, pensionerede militær- og efterretningsofficerer og musikere fra hele verden gik sammen i sidste weekend på Schiller Instituttets internationale konference for at analysere den eksistentielle krise, som mennesket står over for i dag, og drøfte de nødvendige midler til at mobilisere verden bag et nyt paradigme, frit for geopolitik og malthusianisme, baseret på "fred gennem udvikling". En efter en udtrykte disse "verdensborgere" deres tak til Schiller Instituttet og dets grundlægger og formand, Helga Zepp LaRouche, for at mobilisere konferencen og insisterede på, at der gøres alt for at cirkulere videoen og transskriptionerne så bredt som muligt.

Konferencen havde titlen "Til gavn for alle mennesker, ikke regler til gavn for de få." Fru Zepp-LaRouches hovedtale med titlen, "Hvem guderne ville ødelægge: Krig med Rusland og Kina er værre end MAD!" indledte det første panel. Hun bemærkede, at dette panel var rettidigt, da briterne i sidste uge intervenserede for at sabotere det lille, men kritiske skridt fremad, der blev opnået på Biden-Putin-topmødet, hvor de to ledere fornyede løftet fra præsidenterne Reagan og Gorbatsjov på deres topmøde i 1985: "Atomkrig kan ikke vindes og må aldrig udkæmpes". Den bevidste indsættelse af et britisk krigsskib på russisk maritimt område, bemærkede hun, er et andet eksempel på det britiske imperiums forsøg på at trække

USA ind i en militær konflikt med Rusland, og viser hvor let en krig – endda en atomkrig – kunne have været udløst af sådanne onde handlinger.

Zepp-LaRouche gennemgik det sidste halve århundredes indsats fra Lyndon LaRouche og hans bevægelse for at afslutte det malthusianske vanvid, og fremstille løsninger baseret på at forene verdens store nationer og kulturer i en ny verdensorden baseret på menneskets værdighed, videnskabeligt samarbejde og æstetisk uddannelse. Hvis der var blevet lyttet til hendes mand, sagde hun, ville denne oprivende globale katastrofe have været undgået – og det er stadig sådan, at enhver løsning kræver, at der lyttes til de "kloge ord fra Lyndon LaRouche. Hun fremhævede gentagne gange igennem hele konferencen konceptet bag Komitéen for modsætningernes Sammenfald, grundlagt af hende selv og den tidligere amerikanske sundhedschef for militæret, Dr. Joycelyn Elders, nemlig at opbygningen af moderne offentlige sundhedsfaciliteter i enhver nation ikke kun er nødvendig for at afslutte pandemien, og fremtidige pandemier – et problem for enhver person på Jorden – men også fordrer en seriøs overvejelse af de andre aspekter af infrastruktur, der kræves for moderne sundhed – nemlig rent vand, energi, transport og mere.

Dr. Andrey Kortunev, generaldirektør for det Russiske råd for internationale Anliggender (den førende tænketank tilknyttet udenrigsministeriet), talte efter Zepp-LaRouche om: "Har topmødet i Genève ændret forholdet mellem USA og Rusland"? Han bemærkede, at forventningerne til topmødet var lave i betragtning af angrebene på Rusland fra USA, herunder fra regeringen, men aftalen om i fællesskab at erklære at atomkrig ikke kan vindes og ikke må udkæmpes, og aftalen om at påbegynde diskussioner på højt niveau om våbenkontrol, cyberkrig og andre spørgsmål, var tegn på håb om forbedrede relationer. Alligevel, sagde han, vil fremskridt ikke være muligt uden nye ideer, og takkede Schiller Instituttet for konferencen og behovet for at komme ud over "konventionel

visdom".

Dette indledende strategi-panel omfattede en præsentation af Indiens synspunkter ved Atul Aneja, redaktøren for {Narrative.com}, vedrørende behovet for engagement mellem Indien, Rusland og Kina for at tackle den globale krise. (Pensioneret) Oberst Richard H. Black, tidligere leder af den amerikanske hærs strafferetlige afdeling, talte om emnet "Det amerikansk-kinesiske forhold: En vej til undgåelse af krig og samarbejde". Oberst Black fordømte de tankeløse angreb på Kina fra Kongressen, medierne og institutionerne i USA. Han opfordrede til at forny ånden i åbningen af forbindelser under præsident Nixon, og advarede mod de nylige bestræbelser på at fremprovokere en krise mellem Taiwan og fastlandet, hvilket kunne provokere krig. Han gennemgik terrorhandlingerne i Xinjiang begået af uighur-muslimer med støtte fra Saudi-Arabien og Tyrkiet, hvilket har ført til, at Beijing har leveret omfattende uddannelse og jobtræning for de unge. Denne humanistiske tilgang, bemærkede han, blev undsagt som "folkedrab" af løgnerne og tåberne i Vesten. Som ekspert i situationen i Syrien bemærkede oberst Black, at 4000 trænede uiguriske terrorister kæmper med al Qaida i Syrien. Hvis den amerikanske tilgang – støtte til terroristerne for at opnå regimeskifte mod præsident Assad – får lov til at lykkes, vil terroristerne til sidst strømme tilbage til Kina. Han appellerede til Kina om at bringe Bæltet og Vejen ind i Syrien for at redde nationen fra opløsning. Hvad ville resultatet af en krig med Kina være, spurgte han? "Enten en landkrig i Asien – og vi ved hvordan det er gået førhen, – eller atomkrig og enden på civilisationen".

Dette strategi-panel afsluttedes med Ray McGovern, en tidligere Rusland-ekspert fra CIA og medstifter af 'Veteran Intelligence Professionals for Sanity' (VIPS), der talte om: "Når et tilbageskridt også et fremskridt: Modsætningers sammenfald". Han berørte hybris-synden, som er drivkraften for de politiske ledere, der falder i kategorien: "Dem, guderne

vil ødelægge, gør de først vanvittige". Han analyserede de nylige amerikanske og britiske provokationer mod Rusland, som til sidst fik Biden og muligvis nogle af hans medhjælpere til at søge topmødet med Putin. Han latterliggjorde dem der tror, at de kan spille Rusland ud mod Kina, og rådede Biden til at fyre den amerikanske militærleder, der for nylig erklærede, at atomkrig nu er "sandsynlig".

Det andet panel, "Den egentlige videnskab bag klimaforandringer: Hvorfor verden har brug for syv terawatt energi", inddrog fremragende og modige forskere fra hele verden, der både tilbageviste den falske videnskab bag påstanden om menneskeskabte klimaforandringer, og opfordrede til at ende den malthusianske kampagne mod fossile brændstoffer, alt imens man forlangte en massiv stigning i kernekraftudvikling og udvidet forskning i fusionskraft. Forskere fra USA, Sydafrika, Italien, Holland, Schweiz og Tyskland bidrog.

Det tredje panel, "Weimar Tyskland fra 1923 vender tilbage: Global Glass/Steagall-politik for at afslutte Hyperinflation", omfattede Jacques Cheminade, leder af [LaRouche-bevægelsens søsterorganisation](#) i Frankrig, EIR's økonomiske redaktør, Paul Gallagher, og EIR's efterretningsdirektør for Latinamerika, Dennis Small. Gallagher præsenterede LaRouches opdagelse om, at den egentlige kilde til rigdom ikke er råmaterialer eller menneskeligt fysisk arbejde, men ideer og opdagelser omdannet til nye teknologier. Han gennemgik realiteterne bag Green New Deal – bankkartellernes overtagelse af [den økonomiske politik](#) fra valgte regeringer – hvad Mark Carney kalder "regimeskifte" – for at afskære kredit fra den produktive økonomi under påskud af løggen om [kulstofinducerede klimaforandringer](#). Han sammenlignede denne politik med dem af Hjalmar Schacht, Hitlers finansminister, der førte til krig og koncentrationslejre. Den massive pengeudskrivning må stoppes, og Glass/Steagall-bankreformen gennemføres i alle lande for at udslette den falske gæld og indføre LaRouches fire love for

global udvikling. Small gennemgik flere af LaRouches opdagelser i fysisk økonomi og den nuværende frygtelige globale krise med pandemien, den økonomiske boble, krigen, sanktionspolitikken samt det kulturelle forfald. Han afslørede også bitcoin-hysteriet som en vildt spekulativ boble.

To mænd fra Kansas talte – en landmand, Mike Callicrate, talte om det presserende behov for at stoppe kartelliseringen af landbruget, og demonstrerede ødelæggelsen af både landmændene og madforsyningen, som et resultat af at landbruget blev overdraget til Wall Street, og opfordrede til en genoplivning af familiebruget. Statssenator Mike Thompson, formand for Senatets 'Utilities Committee', behandlede: "Hvordan amerikanerne bliver gennet ind i 'grøn' energi, med, politiseret, monetaristisk videnskab, der anvendes som et våben". Han sagde, at Kansas nu har 41% upålidelig og stærkt subsidieret vindkraft, mens de pålidelige og billigere kulraftværker lukkes på baggrund af kulstofbedrageri, hvilket øger energipriserne og efterlader staten konkurrencemæssig udygtig.

Den japanske økonom Daisuke Kotegawa, en tidligere ledende embedsmand ved finansministeriet i Japan, gav en kraftig demonstration af, at Japans allierede, USA og Storbritannien, gentagne gange har undergravet Japans økonomi. Da Plaza-aftalerne i 1985 tvang Japan til at fordoble yennens værdi, var en uforudset konsekvens, at de japanske banker var i stand til at bevæge sig ind i London og konkurrere med de britiske banker, hvilket tvang flere ærværdige britiske banker til at gå ned. De reagerede med en "Basel-regel" indført af BIS, der havde til formål at stoppe de japanske banker. Men da de vestlige banker blev truet med sammenbrud i 2008, blev Basel-reglen ikke anvendt, men derimod "stresstests", som ifølge Kotegawa dækkede over, at bankerne allerede var bankerotte, så testene var falske. Således var der ingen vestlige bankfolk, der måtte gå i fængsel, kvantitative lempelser forøgede simpelthen boblen og truer nu med hyperinflation, medmindre

der indføres øjeblikkelige Glass/Steagall-foranstaltninger.

Den franske økonom og jurist Marc Gabriel Draghi talte om den spekulative bobles omfattende udslag og 'the great reset' i Europa. Pedro Rubio, præsident for sammenslutningen af 12 embedsmænd fra General Accounting Office i Columbia og langvarig samarbejdspartner med LaRouche-bevægelsen, fokuserede på den katastrofale indvirkning af pandemien og det økonomiske sammenbrud på Columbia, hvilket har ført til ugelange, omfattende demonstrationer, primært af unge, der står over for et liv uden fremtid.

Det sidste panel, "Modsætningernes Sammenfald: Den eneste sande menneskelige tankeproces," var en ekstraordinær samling af amerikanske læger, pensionerede militære linjeofficerer, en russisk diplomat og Helga Zepp-LaRouche, der på stedet bogstaveligt talt sammensatte en international alliance af kræfter til at begynde processen med at opbygge moderne sundhedsfaciliteter i alle lande. Dette vil kræve militærstyrkens færdigheder – potentielt fra flere lande, herunder Rusland – til at håndtere nødsituationer rundt om i verden for at imødegå den mere langsigtede nødsituation med økonomisk tilbagestående, begyndende med hospitaler, rent vand, strøm og anden infrastruktur, der kræves for et fungerende sundhedssystem. Zepp-LaRouche åbnede sessionen med at beskrive, hvad den geniale Nicolaus fra Cusa fra det 15. århundrede mente med "modsetsninger" – at overvinde tilsyneladende modstridende begreber eller modsatte politiske eller religiøse kræfter ved at hæve sig til en højere platform, hvor menneskehedens fælles mål overstiger de underordnede modsætninger.

Hun hævdede, at den unipolære verden nu er forbi mens verden står i en konflikt mellem den nye multipolære verden, der er baseret på international lov i FN-pagten versus en holden ved den unipolære verden, der har frembragt en "regelbaseret orden" af egen konstruktion, der ignorerer international lov. To tidligere amerikanske militære sundhedschefer, Dr. Joycelyn

Elders og Dr. David Satcher, og to pensionerede officerer, generalmajor Peter Clegg og kontreadmiral Marc Y.E. Palaez, fik selskab af Boris Meshchanov, en rådgiver ved Den russiske Føderations mission til FN. Meshchanov belyste "Det russiske perspektiv på en global bæredygtig og vedvarende genopretning". Efter en rig diskussion spurgte Zepp-LaRouche, om diskussionen kunne føre frem til et konkret resultat, om disse repræsentanter for det medicinske erhverv, militæret og det russiske udenrigsministerium kunne forpligte sig til at sætte gang i en proces med at oprette arbejdsgrupper for at påbegynde processen med at opbygge moderne sundhedsfaciliteter... måske i en udvalgt gruppe lande i Afrika, Sydamerika og Asien. Mens hr. Meshchanov udtrykte støtte til konceptet, mente han, at det strategiske område, som nu er under drøftelse mellem Washington og Moskva, måtte være det første samarbejdsområde i betragtning af de nuværende ekstremt anstrengte forbindelser. Kontreadmiral Palaez hævdede med eftertryk, at rent vand var en væsentlig begyndelse, og at dette var noget militæret kunne gøre, og som ikke skulle skabe splittelse blandt nationer.

Dr. Khadijah Lang og Marcia Merry Baker, medlemmer af Komitéen for modsætningernes Sammenfald, afgav derefter en rapport om "Mozambique Pilot Aid Shipment – Action Diplomacy for World Health Security".

Borgmester David Castro, præsident for Koalitionen af borgmestre uden Grænser i Honduras sendte en video: "Hilsen til konferencen", hvori han udtrykte sin stærke støtte til Schiller Instituttets arbejde.

Konferencen blev afsluttet med en bevægende præsentation af Diane Sare, kandidat til det amerikanske senat i staten New York og grundlægger af Schiller Instituttets NYC Chorus. Hendes præsentation havde titlen "E Pluribus Unum: Hvad vi kan lære af Beethoven". Først fremsatte hun eksempler på mindre fremragende musik, der undgår sammensætning af komplekse stemmer, og sidenhen demonstrerede hun sammenfaldet af

modsætninger i Credo-satsen af Beethovens Missa Solemnis ved hjælp af eksempler fra sit eget kors opførelse. Ved først at spille hver vokalstemme alene, derefter adskillige af de instrumentale stemmer alene, og bemærke at der er omkring 29 stemmer i alt, der lyder meget forskellige, når de spilles alene, demonstrerede hun, hvordan Beethoven gør det til en enhed, på en måde der provokerer sindet til at hæve sig til niveauet for komponistens kreativitet. Hun sluttede af med at afspille den endelige forestilling, som en opløftende afslutning på den utrolige konference.

Efter en recitation af USA's uafhængighedserklæring, lettere forkortet for at tjene som erklæring om grundlæggelsen af Schiller Instituttet i 1984, og Rutli-eden fra Friedrich Schillers *William Tell*, som var baseret på den amerikanske uafhængighedserklæring, blev konferencen afsluttet af Helga Zepp-LaRouche med følgende ord:

"Som vi har diskuteret befinder verden sig i en utrolig spændt tilstand – på kanten af hvad der kunne blive til en atomkrig – gentagne gange... Jeg aner ikke hvis forslaget om at overføre amerikansk militærproduktion til et fredeligt formål – måske er dette utopi. Men jeg er evig optimistisk om, at muligvis kombinationen af disse ideer, og faren for at det ikke kan være i nogens interesse, at dette kommer ud af kontrol, og samtidig demonstrationen her i dag af velvilje fra læger og militærfolk, der tilbyder, at militæret kan hjælpe med til at skaffe rent vand til verden – måske er der ideer nok, til at der kommer noget ud af det".

Tegn på vanvid og behovet for strategisk fornuft

23. juni (EIRNS) – På en pressekonference umiddelbart efter sin topmøde-diskussion den 16. juni med præsident Biden, blev den russiske præsident Vladimir Putin spurgt om fremtiden for relationerne mellem USA og Rusland.

"Hvad angår sanktioner og økonomiske begrænsninger, har jeg allerede påpeget, at vi ikke er klar over den indenlandske politiske stemning og opstillingen af styrker [i USA], eller rettere vi ved noget, men vi kan ikke fuldt ud forstå udviklingen. Nogle kræfter er imod forbedring af relationerne med Rusland, og andre støtter dette. Jeg kan ikke sige, hvem af dem der vinder".

LaRouche-organisationen og Schiller Instituttet har været de mest konsekvente og tydelige stemmer for strategisk fornuft, idet de på enestående vis præsenterer Lyndon LaRouches politik for at skabe en holdbar fred baseret på en konkursbehandling, reorganisering, af det globale finanssystem, samt i særdeleshed at sørge for en hurtig udvikling af den fattige udviklingssektor.

Den mest konsekvente og tydeligste stemme for strategisk vanvid og for at drive verden til randen af atomkrig for at forsvare det samme bankrotte finanssystem har været Det britiske Imperium.

I dag krydsede den britiske flådes fjernstyrede missildestroyer, Defender, der opererer i Sortehavet, bevidst 3 km ind i russiske territorialfarvande ud for Krim-kysten og tog først af sted 30 minutter senere, efter at et russisk grænsevagtspatroljeskib to gange affyrede advarselsskud på tværs af boven, efterfulgt af et kampfly, der smed fire bomber foran Defenders kurs.

Som den tidligere britiske ambassadør Craig Murray kommenterede: "Der er dem, der ser denne aktivitet som bevis for Storbritanniens fortsatte stormagtsstatus. Jeg ser det som bevis på vanvid".

Sandelig så. Desto mere siden Putin og andre russiske embedsmænd i denne uge har præsenteret USA for konkrete initiativer til at få sikkerhedsdialogen i gang og gentaget deres regerings vilje til at sætte Ruslands hypersoniske og andre avancerede våbensystemer på forhandlingsbordet, så længe der finder seriøst overordnede samtaler sted.

Og ikke desto mindre, eftersom den kinesiske regering på lignende måde har præsenteret Vesten for en hæderlig udgang fra deres 'blindgyde' af økonomisk politik, der har udløst en dødbringende pandemi, som truer hele planeten, og i stedet tilbudt aftaler om økonomisk samarbejde, der kan begynde med etableringen af et verdensomspændende system af avancerede sundhedsvæsnere til at tackle den nuværende og sandsynlige fremtidige pandemier.

For en uge siden erklærede Putin: "Jeg kan ikke sige, hvem af dem der vinder", med henvisning til den politiske kamp i USA og Vesten generelt om samarbejde eller konfrontation for at tackle de globale kriser. Svaret på dette spørgsmål vil i væsentlig grad blive leveret af dem, der deltager i den igangværende proces med politisk diskussion på Schiller Instituttets internationale konferencer, herunder den kommende, der afholdes i weekenden den 26.-27. september.

Billedet: HMS Defender: Will Haigh, www.defenceimages.mod.uk

POLITISK ORIENTERING den 25. juni 2021: Hvad der mangler i billedet: Det enorme potentiale Kina skaber i rummet og på jorden

Med formand Tom Gillesberg

Se Schiller Instituttets internationale videokonference den 26.-27. juni 2021 eller bagefter:

Invitation: For det almene vel af alle mennesker, ikke regler, som er til fordel for de få.

Schiller Instituttets online internationale konference den 26.-27. juni 2021 kl. 15 dansk tid

Lyd:

Schiller Instituttet · Hvad der mangler i billedet: Det enorme potentiale Kina skaber i rummet og på jorden

---

Amerikansk-russiske samtaler om strategisk stabilitet er sat i bevægelse

og borgernes aktioner for et nyt paradigme gør hele forskellen

22. juni (EIRNS) – Det er officielt blevet bekræftet, at forhandlinger mellem USA og Rusland om nuklear strategisk stabilitet, med mandat fra Biden-Putin-topmødet den 16. juni, formelt er i gang; og der er afgørende udtryk for opbakning. Hvad der vil kunne gøre hele forskellen – som det allerede har gjort til dato – er at engagere flere og flere borgere i aktiv mobilisering, som gennem Schiller Instituttets dialogproces, og især i løbet af de to dage med international drøftelse på denne weekendkonference, hvor Schiller Instituttet er vært: "Til gavn for alle mennesker, ikke regler til fordel for de få!"

I går meddelte Ruslands ambassadør i USA, Anatoly Antonov, at han har sendt forslag til amerikanske myndigheder om, hvordan stabilitetsforhandlingerne kan fortsætte. Dette gjorde han inden for en dag, efter at han fra Moskva vendte tilbage til sin stilling i Washington efter mødet i Genève den 16. juni mellem præsidenterne Biden og Putin. Antonov sagde 21. juni: "Alle deltagere [forlod Genève] med håb om, at russisk-amerikanske relationer ville stabilisere sig. Vi forventer bestemt, at morgendagen vil være bedre, ikke kun bedre for Rusland og USA, men for hele verden... I de tidlige timer i dag sendte vi vores kolleger en række forslag om møderne; om behovet for at holde en seriøs samtale om hvordan vi vil leve sammen. Vi har ingen anden mulighed end at leve uden at skændes på denne planet. Det er fordi, som den russiske præsident Vladimir Putin har udtalt mange gange, Rusland og USA har et særligt ansvar for international fred og sikkerhed. Vi burde samarbejde, og der er ingen anden mulighed".

Senere på dagen sagde Ned Price, talsmand for det amerikanske

udenrigsministerium, at forberedelserne til det første møde mellem USA og Rusland er i gang. Den amerikanske delegation vil blive ledet af en højtstående embedsmand i udenrigsministeriet.

Et stærkt synspunkt på hvordan samtalerne skal fortsætte, kommer fra Dmitry Stefanovich, en ekspert ved 'Primakov Institute for World Economy and International Relations' i Rusland. Han understregede, at mandatet fra Biden-Putin-aftalen er todelt. Det ene er diskussion om atomvåbenkontrol. Den anden del er bilateral dialog om risikostyring for at afværge at udløse en krig ved et uheld eller anden nødsituation.

Faren ved bevidste højrisikable handlinger fremgår tydeligt af de seneste NATO-planer for troppeindsættelse. Næste uge i Sortehavet begynder en fælles militærøvelse mellem NATO og Ukraine, "Sea Breeze", der involverer mere end 5.000 tropper, 32 skibe, 40 fly og deltagelse fra 32 lande i 12 dage (28. juni-10. juli). Lige nu sejler Royal Navys britiske krigsskib HMS Dronning Elizabeth med sine ledsagefartøjer og et kontingent af F-35B-stealth-kampfly i det østlige Middelhav, klar til kampaktioner i Syrien og Irak, tilsyneladende rettet imod ISIS.

Føj til denne krigsfare de forværrede forhold for både pandemien og hungersnøden. Der er COVID-19-bølger på den sydlige halvkugle i Sydamerika og Afrika samt nye bølger i Centralasien.

Udbredelsen af sult og hungersnød øges. I dag udsendte Verdensfødevareprogrammet en meddelelse: "41 millioner mennesker er nu i overhængende risiko for hungersnød", hvilket forøger det tidligere WFP-skøn af antallet af mennesker, der i år kan dø af sult uden nødhjælp fra 34 millioner. Direktør David Beasley sagde: "Jeg vil understrege, hvor dårligt det er derude. I dag banker 41 millioner mennesker bogstaveligt talt på hungersnødens dør. Prisen for at nå dem er omkring \$ 6 mia.

Vi har brug for finansiering, og vi har brug for det nu".

Der ligger ingen "naturlige" fysiske begrænsninger til grund for disse forfærdelige katastrofer. De er resultatet af årtier med bevidst undertrykkelse af den økonomiske udvikling fra London/Wall Street-imperiet, som nu indfører drastiske reduktioner i energi, vand, mad, kemikalier, industri, landbrug og andre basale fornødenheder, for at forårsage masseaffolkning under påskud af at "redde planeten".

Men på samme tid træder tusinder af mennesker frem i opposition. Denne weekends konference i Schiller Institutet er et samlingspunkt i forhold til mobilisering af en global anti-malthusiansk alliance.

Helga Zepp-LaRouche beskrev i dag situationen som "anspændt, men lovende". Blandt de punkter, hun bemærkede i sin briefing, var den russiske præsident Vladimir Putins initiativ.

I dag er det minde- og sorgdag i anledning af 80-årsdagen for Hitlers styrkers angreb på Sovjetunionen. Putin skrev en gæstekronik, der blev offentliggjort i dagens udgave af den tyske ugeavis Die Zeit med titlen "At være åben på trods af fortiden". Den kunne ikke være mere betegnende for den måde at tænke og handle på, kaldet "modsætningerne sammenfald", der blev formuleret i det 15. århundrede af kardinal Nicholas af Cusa, og i dag støttes af Helga Zepp-LaRouche.

Putin afsluttede sin artikel idet han specifikt adresserede Europa, men implicit verden generelt: "Verden er et dynamisk sted, der står over for nye udfordringer og trusler. Vi har simpelthen ikke råd til at bære byrden af tidligere misforståelser, hårde følelser, konflikter og fejl. Det er en byrde, der forhindrer os i at koncentrere os om de aktuelle udfordringer. Vi er overbevist om, at vi alle burde erkende disse fejl og rette dem. Vores fælles og ubestridelige mål er at garantere sikkerhed på kontinentet uden skillelinjer, et fælles rum for retfærdigt samarbejde samt inkluderende

udvikling for velstanden i Europa og verden som helhed".

Helga Zepp-LaRouche Webcast: Efter Genève giver Putin et generøst tilbud

Webcast med Helga Zepp-LaRouche den 23. august 2021

I en gennemgang af begivenhederne siden Biden-Putin-topmødet i Genève pegede Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, på historielectionen Putin gav, der blev offentliggjort i *Die Zeit*, som et yderligere eksempel på at han har forpligtet sig til at sikre, at læren fra 2. Verdenskrig forstås. At krigshøgene i USA fortsætter med flere sanktioner mod Rusland og angreb på Kina – inklusive den vanvittig morsomme trussel om at "isolere Kina!" – viser, at denne lære stadig er hårdt tiltrængt. Denne kommende weekends online Schiller Institut-videokonference kommer på det rigtige tidspunkt til at give borgerne mulighed for at gribe ind i udformningen af historien. Med nye truende bølger af COVID, strømsvigt i Milano, og broer der kollapse i Tyskland, hvilken slags idioti er det at bruge flere penge på krige, i stedet for at bygge nye infrastrukturelle platforme? I en gennemgang af begivenhederne siden Biden-Putin-topmødet i Genève pegede Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, på historielectionen Putin gav, der blev offentliggjort i *Die Zeit*, som et yderligere eksempel på at han har forpligtet sig til at sikre, at læren fra 2. Verdenskrig forstås. At krigshøgene i USA fortsætter med flere sanktioner mod Rusland og angreb på Kina – inklusive den vanvittig morsomme trussel om at "isolere Kina!" – viser, at

denne lære stadig er hårdt tiltrængt. Denne kommende weekends online Schiller Institut-videokonference kommer på det rigtige tidspunkt til at give borgerne mulighed for at gribe ind i udformningen af historien. Med nye truende bølger af COVID, strømsvigt i Milano, og broer der kollapser i Tyskland, hvilken slags idioti er det at bruge flere penge på krige, i stedet for at bygge nye infrastrukturelle platforme?

Se webcastet her

Et skridt væk fra afgrunden – og hvad der nu skal til for at vinde en varig fred

16. juni (EIRNS) – USA's præsident Joe Biden og den russiske præsident Vladimir Putin dukkede frem fra deres fire-timers diskussion på topmødet i dag i Genève, Schweiz, for at præsentere verden for en "fælles erklæring fra USA og Rusland om strategisk stabilitet", hvis korte tekst indeholder følgende centrale forpligtelse: " I dag bekræfter vi igen princippet om, at en atomkrig ikke kan vindes og aldrig må udkæmpes". Den nøjagtige sætning blev brugt af præsidenterne Reagan og Gorbatsjov på deres berømte topmøde i november 1985 på samme sted, på højdepunktet af Den kolde Krig.

Præsidenterne Biden og Putin blev yderligere enige om at etablere en bilateral strategisk stabilitetsdialog for holdene af eksperter på begge sider, for at påbegynde arbejdet med de utallige sikkerhedsrelaterede problemer, som de to lande og verden står over for. Topmødet, som begge ledere var enige om, var konstruktivt, og et første skridt i retning af at forbedre de amerikansk-russiske forbindelser, der er dalet til det

laveste niveau i årtier, muligvis nogen sinde.

Strategisk er dette et skridt væk fra afgrundens rand og et presserende nødvendigt skridt. Men det er et lille første skridt, som endnu ikke er sikkert, og som fjender af fredeligt samarbejde mellem USA, Rusland og Kina ihærdigt vil agere for at stoppe. Selve det faktum at præsident Biden overhovedet mødtes med Putin, endsige nåede til en beskeden aftale om at indlede forhandlinger, har allerede fremprovokeret vildt hysteri blandt pressehyænerne, der overfusede Biden på hans pressekonference efter topmødet, på en måde som de tidligere forbeholdt præsident Trump. Disse medier er de betalte lejermordere for de fallerede interesser på Wall Street og i City of London og deres operatører i det militærindustrielle kompleks, efterretningsorganerne og andre steder, hvis overlevelse afhænger af at stoppe det amerikanske samarbejde med Rusland og Kina for enhver pris.

LaRouche-organisationen og Schiller Instituttet har insisteret på at advare mod faren for atomkrig, netop på grund af hele det uopretteligt bankerotte transatlantiske finanssystem. Vi har slået alarm mod den britisk ledede kampagne for at påtvinge malthusiansk affolkning over hele planeten i skikkelse af 'Great Green Reset'. Og vigtigst af alt har vi gentaget og uddybet den politik, som Lyndon LaRouche præsenterede som den eneste bæredygtige, langsigtede strategi for at vinde en varig fred.

Dagens lille fremskridt må nu, for at lykkes, følges op af gennemførelsen af denne politik: samarbejde om at opbygge et sundhedssystem i verdensklasse i enhver nation på planeten for at besejre pandemien; fælles arbejde inden for rumvidenskab og udforskning; og konkursreorganiseringen af det eksisterende finansielle system for at stoppe den truende hyperinflationære eksplosion i at ødelægge alle fysiske økonomier.

Tilbage i marts 1984 tog Lyndon LaRouche netop fat på disse spørgsmål i et dokument med titlen "LaRouche-doktrinen: udkast

til aftalepapir mellem USA og USSR." (https://larouchepub.com/eiw/public/1991/eirv18n02-19910111/eirv18n02-19910111_026-_larouche_doctrine_draft_memo-lar.pdf). LaRouche udarbejdede dokumentet et år efter, at hans drøftelser med Reagan-administrationen havde ført til Ronald Reagans berømte bekendtgørelse af 'Strategic Defense Initiative' i marts 1983, og lidt mere end et år før Reagan tog denne tilgang til topmødet i 1985 med Gorbatsjov i Genève. I dokumentet siger LaRouche:

"Det politiske fundament for varig fred skal være: a) Den ubetingede suverænitet for hver eneste nationalstat og b) Samarbejde mellem suveræne nationalstater om at fremme ubegrænsede muligheder for at deltage i fordelene ved teknologisk fremskridt, til gensidig fordel for alle.

"Det mest afgørende træk ved den nuværende gennemførelse af en sådan politik for varig fred er en dybtgående ændring i de monetære, økonomiske og politiske forbindelser mellem de dominerende magter og de relativt underordnede nationer, der ofte klassificeres som 'udviklingslande'. Medmindre ulighederne i kølvandet af den moderne kolonialisme gradvis afhjælpes, kan der ikke være nogen varig fred på denne planet.

"For så vidt som USA og Sovjetunionen anerkender en forøgelse af de produktive arbejdskræfter overalt på planeten som værende af afgørende strategisk interesse for begge parter, er de to supermagter bundet i denne grad og på denne måde af en fælles interesse. Dette er kernen i den politiske og økonomiske praksis, der er uundværlig for at fremme varig fred mellem disse to magter...

"Supermagterne er i fællesskab enige om vedtagelsen af to opgaver som menneskehedens fælles interesse såvel som den specifikke interesse for hver af de to magter: 1) Etablering af fuld økonomisk retfærdighed under overholdelse af betingelserne for det individuelle liv i alle nationer på planeten i en periode på ikke mere end 50 år; 2) Menneskets

udforskning og kolonisering af det nærliggende rum som menneskehedens fortsatte fælles mål og interesse under og efter afslutningen af den første opgave. Vedtagelsen af disse to arbejdsmaal som den fælles opgave og de respektive interesser til fælles for de to magter og andre samarbejdende nationer, udgør det centrale referencepunkt for udhuling af de potentielle politiske og økonomiske årsager til krigsførelse mellem magterne”.

Billede: Credits Kremlin.ru

Putin–Biden-topmødet: Hvad dagspressen ikke fortæller dig

15. juni 2021 (EIRNS) – Topmødet mellem præsidenterne Vladimir Putin og Joe Biden kunne ikke have fundet sted på et mere kritisk tidspunkt i historien. Ikke kun den nuværende historie, men universalhistorien. Freden i Westfalen i 1648 sluttede årtier med krigsførelse i Europa ved at etablere begrebet national suverænitet mellem nationer baseret på princippet om, at en nations nationale interesser hviler på de andres interesser. Dette princip er blevet overtrådt mange gange, og der er blevet udkæmpet forfærdelige krige som følge heraf, og ingen mere dødbringende og destruktive end de globale krige i det 20. "krigens århundrede", som Lyndon LaRouche kaldte det.

Men under ledelse af Franklin Roosevelt blev der udarbejdet og gennemført et FN-charter efter Anden Verdenskrig, med det formål at genoprette de principper der ligger til grund for den Westfalske Fred, samt mekanismer (omend ufuldkomne) til at

styre konflikter, før der gribes til militære handlinger. Disse ideer blev videreudviklet i 1954, da Kina og Indien, repræsenteret af Zhou Enlai og Jawaharlal Nehru, løste deres daværende konflikt ved at formulere de fem principper for fredelig sameksistens – territorial integritet; ikke-aggression; ikke-indblanding i interne anliggender; ligestilling mellem nationer; og fredelig sameksistens. Disse principper blev vedtaget i 1955 af deltagerne i Bandung-konferencen af afrikanske og asiatiske nationer, frie fra deres tidligere koloniale herskere, og i 1961 ved grundlæggelsen af De alliancefrie landes bevægelse.

Historikeren Patrick Lawrence gennemgik disse fem principper i en artikel, der blev offentliggjort i dag i Consortium News, og tilføjede at USA "ikke på noget tidspunkt har overholdt så meget som ét af Zhou's principper. Det har altid, under ethvert givet år, overtrådt alle fem". Alt imens det nok kan være en overdrivelse, er Lawrences pointe, at dette kan være et sandhedens øjeblik for USA – at præsidenterne Biden og Putin faktisk kan være på vej til at foretage en ændring mod det bedre i de bilaterale forbindelser, hen imod de dybtgående idéer om 'westfalsk' suverænitet, hen imod genopretning af fornuft i amerikanske udenrigsrelationer.

En lignende pointe blev fremsat af Ray McGovern, en tidligere ledende CIA-analytiker for sovjetisk/russiske anliggender igennem 27 år. McGovern pegede i et interview, der blev offentliggjort den 9. juni på hans websted, www.raymcgovern.com, på den skæbnesvangre dag den 13. april, hvor fire begivenheder fandt sted den samme dag: det blev meddelt, at russerne havde indsat betydelige militære styrker på grænsen til Ukraine. Den russiske forsvarsminister Sergej Shoygu bekræftede denne indsættelse; viceudenrigsminister Sergei Ryabkov advarede USA om, at dets planlagte udsendelse af to destroyere til Sortehavet i dette farlige øjeblik "var en leg med ilden" (indsættelsen blev annulleret); og præsident Biden ringede til præsident Putin og

satte gang i processen, der førte til dette topmøde. McGovern forudsagde ikke noget særligt resultat – han advarede om, at medierne og krigspartiet i USA gjorde alt hvad de kunne for at sabotere mødet.

Omend det står klart for verden, at præsident Biden er omgivet af rådgivere og militærindustrielle talsmænd, der fremmer konfrontation med både Rusland og Kina, er det også rigtigt, at han indledte et to timers telefonopkald med præsident Xi Jinping, på trods af at hans udenrigsminister Antony Blinken fremturer med Pompeo-løgner om kinesisk "folkedrab" og "slavearbejde"; og at han tog initiativ til et telefonopkald til Putin på en dag, der bogstaveligt talt kunne have været starten på en krig, en krig, der kunne have ført til udslettelse af menneskeheden.

Efter at være blevet narret af en journalist til at kalde Putin en "morder" den 17. marts, blev Biden presset af pressen mandag for at gentage fortællelsen, men svarede i stedet: "Jeg har mødt ham. Han er intelligent. Han er hård. Og jeg har fundet ud af, at han er – som de plejede at sige, da jeg spillede bold – en værdig modstander".

Verden befinder sig på en afgrund og står over for faren for et økonomisk hyperinflationært sammenbrud; af en global krig mellem atombevæbnede magter; af en pandemi, der smitter og dræber flere mennesker i år end sidste år; og et økonomisk nedbrud af de produktive kræfter over det meste af verden uden for Kina og dets periferi. Som serien af Schiller Institut-konferencer det sidste år har vist, er det muligt og absolut nødvendigt at samle mennesker med god vilje fra alle dele af verden – politiske ledere; videnskabsmænd; medicinske fagfolk; kunstnere; ungdom – at knytte båndene mellem nationer og forskellige kulturer for både at tackle denne eksistentielle krise, og søsætte det nye paradigme, der kræves for at opbygge en verden, der er mennesket værdigt. Den kommende konference, den 26. – 27. juni, fortsætter denne proces. Tilmeld dig <https://schillerinstitute.nationbuilder.com>

London og Washingtons politik "står i modsætning til menneskehedens fælles interesser, inklusive det amerikanske folk"

10. juni (EIRNS) – Præsident Joe Biden har indledt sin uges lange rejse til Europa – som kulminerer med et topmøde den 16. juni med den russiske præsident Vladimir Putin – med et forudsigeligt og truende verbalt angreb mod Rusland. Hans bemærkninger var uden tvivl sød musik i ørerne hos det britiske etablissement, der orkestrerer et geopolitisk opgør mellem USA og Rusland og mellem USA og Kina. Som London Guardian muntert skriver i overskriften på en nylig leder: "Joe Bidens mission på G7-topmødet: at rekruttere allierede til den næste kolde krig".

Men vil det hele udspille sig efter Londons plan? Ikke sandsynligt. Virkeligheden har en grim måde at vælte selv de bedst udtænkte utopiske planer på.

En ledende artikel i Kinas halvofficielle *Global Times* den 9. juni påpegede, at etablissementets politik for geopolitisk konfrontation "ikke er andet end bluff", omend farligt, fordi det "ikke kan løse det egentlige problem i USA og Vesten", som er den økonomiske sammenbrudskrise, der rammer hele den transatlantiske region. "Hvis USA skal konkurrere med Kina strategisk," hævdede lederen, "vil den grundlæggende måde være at genoplive sin egen økonomi". Men de politiske eliter i Washington, konkluderede lederen, "er meget længere fra at

være i en konfrontation med Kina, end de er på en konfrontationskurs med tiden og med de fælles interesser for menneskeheden, inklusive det amerikanske folk”.

Dette er en nøjagtig karakteristik. Menneskehedens og amerikanernes fælles interesser, som er hårdt tiltrængt i vores tid, ligger i en global alliance mellem alle nationer om et lynprogram for at overvinde COVID-pandemien. Det kræves at besejre selve coronaviruset – gennem verdensomspændende massevaccination, testning og nødvendige offentlige foranstaltninger. Men det kræves også at overvinde det, der forvandlede en ren virus til en fuld pandemi: sammenbruddet af den fysiske økonomi og især sundhedsvæsenet, levestandarden og tilhørende økonomisk infrastruktur i løbet af de sidste 50 år.

En global mobilisering i denne retning – organisering af et globalt sundhedssystem med moderne kapaciteter i enhver nation i verden, som Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, gentagne gange har opfordret til – fokuserer på, og placerer centralt på scenen, det presserende behov for den komplette internationale finansielle og økonomiske politik, som Lyndon LaRouche specificerede i sine berømte 'Fire Love'.

Bemærkninger leveret af Lyndon LaRouche for tyve år siden under en diskussion på en videokonference den 2. oktober 2001 med det peruvianske 'Society of Economist Engineers' tjener også til at opsummere nutidens strategiske situation:

”Så man på indføre et system for samarbejde, hvor man kan starte et stort udviklingsprojekt, hvor lande, der producerer mere højteknologi, vil producere det og sælge det på kredit til lande, der, ligesom det indre af Kina, har brug for denne overførsel af teknologi. Eller Indien. Og det marked – og USA's mulighed for at tage del i dette marked – er det bedste håb for USA.

Så hvis ikke vi samarbejder; hvis vi ikke kan samarbejde – på

et tidspunkt, hvor Rusland er villig til at samarbejde, Kina er villig til at samarbejde, Indien ønsker at samarbejde og Europa ønsker at samarbejde – hvis ikke vi samarbejder, er vi vanvittige! Og derfor, hvis vi er vanvittige, hvad vi vil få, er omkostningerne for vanvid, hvilket er en ny mørk tidsalder. Sådan er det: Når menneskeheden ikke er fornuftig, når imperier ikke har haft fornuften til at stoppe med at være sindssyge, har de generelt ødelagt sig selv, som Romerriget og andre før det.

"Og vi er på det punkt, hvor... denne planet ikke kan fortsætte i den retning, som den går nu. Vi kan ikke fortsætte dette system, der er ved at gå i opløsning, og vi kan heller ikke have en konflikt af den type, som Mellemøsten-konflikten truer med, eller på de måder, som nogle mennesker forsøger at gribe dette spørgsmål om terrorisme an: Vi kan ikke have det. Fordi denne planet ikke vil overleve under disse omstændigheder.

"Og derfor tror jeg, det er sådan man skal se på det. Der er ingen løsning undtagen en global løsning".

Billede: Capitol Hill – Sdandsd, CC BY-SA 4.0, via Wikimedia Commons

---

Verdensledere diskuterer at forlade den amerikanske dollar – Glass-Steagall behøves hurtigst muligt

D. 3. juni (EIRNS) – Økonomer og politiske ledere fra hele verden mødes i Rusland denne uge til det årlige Skt.

Petersborg Economic Forum. Et fremherskende diskussionsemne i adskillige af de mange paneler er det faktum, at den ulovlige anvendelse af ensidige sanktioner fra USA, Storbritannien og EU har nået et punkt, hvor flere førende lande, og især Rusland og Kina, er dybt inde i diskussioner om at bryde ud af det amerikanske dollardominerede internationale finanssystem. I et panel, ledet af 'Valdai Discussion Club', med titlen: "Den risiko som sanktionerne udgør for det globale finansielle system og den internationale forretningsverden", lyder indledningen: "Transformationen af dollaren til et våben indebærer truslen om uforudsete chok... Intensiteten og den vilkårlige karakter, hvormed sanktionerne anvendes, antyder, at et målrettet politisk værktøj nu bliver altomfattende".

Vladimir Kolychev, Ruslands vicefinansminister, sagde, at "et nyt globalt finanssystem bliver til som et resultat af disse ulovlige sanktioner. Det sker ikke natten over, men det er uundgåeligt. De sanktionerede lande vil gøre det". Der er en fortsat tilbagetrækning fra de eksisterende strukturer, sagde han, da det ikke er sikkert at bruge amerikanske dollars (Washingtons påstand om at have ret til at indføre sanktioner mod lande, virksomheder og enkeltpersoner, er simpelthen baseret på det faktum, at næsten alle globale handelstransaktioner går igennem det amerikanske dollarsystem, selv når handlen ikke har noget med USA at gøre). Ruslands handel var for 80% vedkommende i dollars så sent som i 2019, bemærkede Kolychev, men er nu mindre end 50%. Kun 20% af reserverne i Rusland er nu i amerikanske dollars.

Alt imens sanktionerne er grund nok til at tage sådanne nødforanstaltninger, er en anden truende katastrofe, at udstedelsen af dollars i årevis for at redde finansielle bobler i det transatlantiske banksystem, uden at udvide den produktive base, nu truer med hyperinflation i dollarzonen. Den 31. maj begyndte lederen i Kinas Global Times: "Selv om det er usikkert, om Biden-administrationens politik med helikopterpenge vil anspore til en ny runde med økonomisk

vækst, er det allerede klart, at forbrugsfesten først vil trække den amerikanske økonomi ned i en bundløs inflationær brønd". Hermed er der endnu en grund til at afkoble nationale valutaer fra dollaren, handle i nationale valutaer eller, som nogle antyder, i nye digitale valutaer.

Men er det klogt? Det kan ikke betvivles, at de snesevis af sanktionerede lande har ret i ønsket om at slippe for de dødbringende og ulovlige ensidige sanktioner. Men, burde verden opdeles i separate handelszoner, især på et tidspunkt hvor det amerikanske etablissement og NATO mobiliserer til krig mod både Rusland og Kina, uden anden grund end for at bibeholde de billioner af dollars, der strømmer ind i det militærindustrielle kompleks og dets ejere i Wall Street/City of London? Vil ikke yderligere finansiel opdeling opmuntre dette krigsparti?

Og selvom størstedelen af verdens lande trak sig ud af dollarens dominans og deltog i store udviklingsprojekter gennem Bælte- og Vej-Initiativet... såfremt USA, Storbritannien og EU overlades til at gå i opløsning, ville dette kun føre til global opløsning og krig.

Det er her, hvor begrebet om 'modsatningers sammenfald, fra Nikolaus fra Kues, og komitéen med samme navn, der blev lanceret af Helga Zepp-LaRouche og den tidligere chefløge for USA's militærkorps, Joycelyn Elders, i 2020, tager fat på den nødvendige løsning af en tilsyneladende uløselig krise. Hverken de vestlige økonomier eller udviklingsøkonomierne kan acceptere den grønne New Deal, som nu bliver tvunget ned over verden af det transatlantiske bankoligarki, da det ville ødelægge industrilanden økonomier og bogstaveligt talt affolke udviklingslandene. Hverken de østlige nationer eller de vestlige nationer kan modstå et sammenbrud i stil med det i 1929, endsige en hyperinflationær katastrofe som i Tyskland i 1923. Og helt bestemt ønsker ingen normal person atomkrig. Løsningen, så vanskelig som den kan virke i det nuværende kaos, ligger i at tage fat på menneskehedens fælles mål: at

forene nationer i et Nyt Bretton Woods-kreditsystem ved hjælp af den gennemprøvede metode til Glass/Steagall-reorganisering for at genoprette en sund kreditpolitik; bruge den opløftende og vellykkede model for internationalt samarbejde inden for rumforskning, og at realisere det på kort sigt opnåelige mål om ubegrænset energi gennem fusionskraft; fremme uddannelsessystemer, der underviser i både ens egen historie og kultur, men også andre kulturer, der er meget forskellige fra ens egen. Det er kendt som en renæssance. Vi er alle mennesker med kreative åndsevner, imago viva dei (skabt i Guds billede, *red.*). Vi har et ansvar over for Skaberen for at bruge disse evner til at fremme det menneskelige mirakel.

Dette vil være emnet for Schiller Instituttets konference den 26.-27. juni: "For det fælles bedste for alle mennesker, ikke regler til gavn for de færreste".

Putin-Biden-topmødet: Et potentielt skridt i den rigtige retning- Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 29. maj 2021

På trods af at forholdet mellem USA og Rusland rammer et nyt lavpunkt, da angloamerikanske oligarker har til hensigt at gennemføre et regimeskift i både Moskva og Beijing, mener

Helga Zepp-LaRouche, at et topmøde, hvor Putin og Biden taler direkte sammen, tilbyder en mulighed for at komme væk fra et fremstød mod krig.

Dette topmøde kommer på et tidspunkt, hvor der er opstået en ny kamplyst mod Den store Nulstilling (Great Reset) og den grønne New Deal, som sammen opreklameres for at redde et bankerot finanssystem. To eksempler, som hun citerede, var et videnskabeligt forum i Italien, hvor førende klimaforskere forkastede de modeller, der bruges af dem som tror på menneskeskabte klimaforandringer, samt den schweiziske regerings afvisning, i Wilhelm Tells suveræne tradition, af krav, der blev stillet af EU.

Men faren for krig forbliver, især med udsigten til at Det grønne Parti i Tyskland vil være med i den næste regering efter valget i september, og at dets førende kandidat, Annalena Baerbock, muligvis bliver kansler med fuld støtte for hendes kandidatur fra de transatlantiske krigshøge. Helga Zepp-LaRouche fremhævede, som en del af denne krigsfare, at Det grønne Partis leder, Habeck, opfordrede til at bevæbne Ukraine, på trods af tilstedeværelsen af åbne nazister i forsvars- og sikkerhedssektoren, samt optrapningen mod Lukashenko-regeringen i Hviderusland.

Se webcastet her

**Lavrov er forsigtig
optimistisk efter mødet med**

USA's Blinken

20. maj 2021 (EIRNS) – Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov bemærkede i går, at "samtalen forekom mig konstruktiv" med henvisning til hans 1 time og 45 minutter lange diskussion med den amerikanske udenrigsminister Antony Blinken i Reykjavik, Island. Ifølge TASS bemærkede Lavrov om mødet, der var planlagt til at vare en time: "Der er forståelse for behovet for at overvinde den usunde situation, der er opstået mellem Moskva og Washington i de foregående år".

Lavrov uddybede områderne for aftalen: "I dag bekræftede vi vores forslag om at indlede en dialog under hensyntagen til alle aspekter, alle faktorer, der påvirker strategisk stabilitet: nuklear, ikke-nuklear, offensiv, defensiv. Jeg har ikke mødt en afvisning af et sådant koncept, men eksperter er stadig nødt til at arbejde på det. Vi blev enige om at fortsætte vores fælles aktioner, som udvikler sig ganske vellykket, vedrørende regionale konflikter, hvor USA's og Ruslands interesser falder sammen. Det drejer sig om kerneproblemet på den koreanske halvø og situationen med bestræbelser på at gendanne den samlede omfattende handlingsplan for det iranske atomprogram. Det drejer sig om Afghanistan, hvor den udvidede trojka bestående af Rusland, Kina, USA og Pakistan aktivt arbejder. Vi diskuterede, hvordan vi på indeværende tidspunkt kan gøre alle vores fælles handlinger mere effektive". Derudover sagde Lavrov, at han fortalte Blinken: "Vores opgave er at få det bedste ud af de diplomatiske muligheder vi har, og vi er glade for at se, at du demonstrerer en sådan tilgang". Det fungerer, hvis vores dialog er "ærlig, faktuel og med gensidig respekt".

I modsætning til Lavrovs optimistiske 'glasset er halvt fyldt'-rapport fra mødet, leverede det amerikanske udenrigsministerium en beskrivelse, der bestemt ikke var entusiastisk: "Udenrigsministeren gentog også præsident Bidens beslutning om at beskytte amerikanske borgere og handle

resolut til forsvar for amerikanske interesser, som svar på handlinger fra Rusland der skader os eller vores allierede". Derefter kom den lange liste af klager.

Lyndon LaRouche ville have rost gårsdagens handlinger fra præsidenterne for Rusland og Kina; ved Biden overhovedet hvad der skete?

20. maj (EIRNS) – I går mødtes den russiske præsident Vladimir Putin og den kinesiske præsident Xi Jinping via videokonference, for i fællesskab at indvie starten på opførelsen af fire nye atomkraftværker i Kina, baseret på russisk teknologi og avanceret industrielt input. Udover blot at fejre denne begivenhed, selvom det alene er det værd, benyttede de to statsoverhoveder lejligheden til at præsentere en global politik for deres respektive tilknyttede nationer, og for hele menneskeheden, der, som præsident Xi udtrykte det, er centreret om at give "et betydeligt intellektuelt bidrag til den innovationsdrevne udvikling af den globale nukleare sfære, baseret på en styrkelse af videnskabeligt og teknisk samarbejde".

Betydningen af denne udvikling på tærsklen til 'Global Health Summit'-mødet den 21. maj i Rom på G-20 er, at den repræsenterer den eneste vej fremad til at løse de nuværende eksistentielle sammenbrudskriser, som menneskeheden står over

for. Intet underligt i at nationer på tværs af udviklingssektoren – fra Afrika over Mellemamerika til Asien – som er blevet afskrevet af malthusianerne, der styrer den transatlantiske sektor – i stigende grad vender sig til Kina og Rusland.

Der er en grund til, at Lyndon LaRouche insisterede på at opfordre til en "fire-magts"-aftale for at løse de kriser, som menneskeheden står over for – en alliance mellem USA, Rusland, Kina og Indien for at kombinere deres historiske nationale egeninteresser; deres nuværende økonomiske, demografiske og militære tyngde og deres fremtidige potentiale for videnskabelige og kulturelle gennembrud, for endegyldigt at besejre det britiske imperiums politik for malthusiansk afindustrialisering og det dertil hørende bestialske menneskesyn. Kina og Rusland tilvejebringer et klart alternativ til den kollapsede imperialistiske orden. Indien sidder i øjeblikket på sidelinjen i en kamp på liv og død mod en ukontrolleret eksplosion af COVID-19-pandemien. Og USA bør radikalt ændre kurs i den retning, som LaRouche har identificeret.

I en tale den 10. oktober 2009 til den syvende årlige Rhodes-konference, som han navngav: "En fire-magts-aftale kan skabe et nyt globalt kreditsystem" sagde LaRouche profetisk:

Opgaven, som jeg definerer den, er, at såfremt Rusland og USA og Kina og Indien, som en gruppe lande, bliver enige om at indlede og påtvinge en reorganisering af verdens finans- og kreditsystem under disse betingelser, med langsigtede aftaler af den samme type, som Franklin Roosevelt havde ytret før sin død i 1944; under ledelse af disse nøglenationer, kunne Roosevelts hensigt realiseres alle disse år senere, og det kunne vi gøre i dag.

"Det er vores chance: Enten gør vi det, eller også går vi under. Jeg kan forsikre jer om at hvis man tror, at der er nogen mulighed for, at det nuværende system kan fortsætte i de

kommende år som et arbejdsdygtigt system, at der ikke vil være en generel, fortsat, forværret krise... på nuværende tidspunkt vil der ikke komme nogen økonomisk genopretning i nogen del af planeten under de nuværende forhold.

"Vi er nu på vej mod en generel sammenbrudskrise, forårsaget af ikke alene denne særlige finansielle krise, men af globalisering. Fordi under disse betingelser er enhver nation blevet så afhængig af andre nationer, at enhver sygdom i økonomien, enhver sammenbrudssygdom i økonomien, vil bringe alle nationer i økonomien ned i form af en kædereaktion. Hvor hurtigt det vil gå, kan vi ikke være sikre på. Men det er dét, der er faren.

"Så sagen nu er denne politiske beslutning: Kan vi få USA under et forbedret præsidentskab – og det kræver forbedring – kan vi få USA, Rusland, Kina og Indien til at blive en blok af lande, som hver har forskellige kendetegn, men hvis de indbyrdes anerkender, at de har en fælles interesse, vil de tilpasse sig hinanden og respektere hinandens forskellige karakteristika. Resultatet af dette vil være en eliminering af verdens monetære system, som har været dominerende i den europæiske civilisation siden Den peloponnesiske Krig".

Det er stormagternes ansvar at sikre midlerne til livets opretholdelse

14. maj (EIRNS) – Søndag den 16. maj finder et møde om de israelsk-palæstinensiske stridigheder sted i FN's Sikkerhedsråd. Med Kina som formand i denne måned blev Rådet på grund af USA's forsinkelsetaktik forhindret i at mødes

tidligere på ugen, eller endog at udsende en erklæring med opfordring til at stoppe de forfærdelige blodsudgydelser. Ud over antallet af dræbte under voldsomhederne, stiger lidelsen og antallet af dødsfald for hver time på grund af den udbredte ødelæggelse af midlerne til livets opretholdelse – vand, energi og mad. På søndag lukkes der for elektriciteten i Gaza, der er hjemsted for 2 millioner mennesker, efter israelsk lukning af brændstofforsyninger over grænseovergangene. Vandforsyningen, der allerede er lav og svigtende, kunne stoppe.

Denne kriseregion og den verdensomspændende virkning af den langvarige pandemi og den forværrede hungersnød, skriger efter samordnet handling fra stormagterne. Der er allerede institutionelle netværk til opgaverne. Nødsituationen gør det dramatisk klart, at der er behov for et møde med lederne for de fem permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd (USA, Rusland, Kina, Storbritannien og Frankrig) så hurtigt som muligt, som foreslået af den russiske præsident Vladimir Putin første gang i Jerusalem den 23. januar 2020.

Putin og FN's generaldirektør, Antonio Guterres, mødtes i går (online) og opfordrede til at stoppe kampene mellem Israel og palæstinenserne og til handling for at "sikre civilbefolkningens sikkerhed", som Kreml sagde. Guterres lovede specifikt under sit besøg i Moskva, at FN er "fuldt parat" til at genoptage arbejdet i Mellemosten-kvartetten – Rusland, USA, FN og Den Europæiske Union – for at standse volden.

Den amerikanske modstand mod en fredsintervention er en fortsættelse af den mangeårige britiske udenrigspolitiske drejebog med at anspore permanente spændinger – vanvittigt i en tidsalder med atomvåben. Især den amerikanske udenrigspolitik med at indføre økonomiske sanktioner i hele denne region, og så mange andre steder, ødelægger bevidst midlerne til livets opretholdelse for millioner af mennesker.

I Syrien, eksempelvis, forhindrer de direkte og indirekte virkninger af amerikanske sanktioner, at syrere vender tilbage til deres hjem. En ny rapport siger: "Fra i dag at regne er 2.249.050 syriske borgere vendt tilbage til de steder, hvor de har valgt bopæl", men millioner flere – især som flygtninge i nabolandene – kan ikke gøre dette og lider meget. De mangler mad, rent vand, medicin, byggematerialer og så videre. "Alle opfordringer til at reducere de grusomme sanktioner er hidtil blevet kynisk ignoreret." (13. maj, 2021, "Erklæring fra Den russiske Føderation og den Syriske arabiske Republiks fælles koordinationsudvalg om problemerne med repatriering af de syriske flygtninge og internt fordrevne". http://eng.mil.ru/en/news_page/country/more.htm?id=12361170@egNews)

Samarbejdet mellem stormagterne for umiddelbar intervention for våbenhvile involverer samtidig humanitær nødhjælp med vand, energi og medicin og forpligtelse til udvikling. Der er allerede økonomiske programmer på dagsordenen for regionen. På Schiller Instituttets internationale onlinekonferencer, 2020-2021, blev f.eks. "Project Phoenix" for Syrien og "Project Felix" for Yemen og andre projekter præsenteret og drøftet. "Oasis Plan -perspektivet – præsenteret for årtier siden af statsmanden og økonomen Lyndon H. LaRouche, Jr. – opfordrer til storstilet økonomisk udvikling i fuld skala i hele Mellemøsten og Nordafrika (MENA), i overensstemmelse med mange specifikke projekter, f.eks. det russisk-egyptiske atomprojekt, der nu er i gang i El Dabaa.

I marts i år besøgte den kinesiske udenrigsminister Wang Yi seks sydvestasiatiske lande og præsenterede et fempunkt-initiativ for regional sikkerhed, der involverer økonomisk udvikling i forbindelse med Bælte- og Vejinitiativet. Han sagde udtrykkeligt, at Kina, når det overtager formandskabet for FN's Sikkerhedsråd i maj måned, vil tilskynde FN's Sikkerhedsråd til fuldt ud at drøfte spørgsmålet om Palæstina for at bekræfte tostatsløsningen. Nu er dette løfte blevet den største, mest påtrængende opgave for hele verden.

Her er et uddrag af en briefing, som Helga Zepp-LaRouche gav til medarbejdere mandag den 17. maj:

"Wang Yi fremsatte et firepunkt-forslag vedrørende konflikten mellem Palæstina og Israel, hvor forslagene først og fremmest består af våbenhvile og ophør med vold som den højeste prioritet; at begge sider straks skal stoppe militære og fjendtlige handlinger; for det andet er humanitær bistand et akut behov; at der øjeblikkeligt må være en opfyldelse af forpligtelser i henhold til internationale traktater, hvilket betyder at ophæve alle blokader og belejring af Gaza så hurtigt som muligt; for det tredje skal der være fast støtte til en tostatsløsning, som på dette stadium vil kræve en større indsats; og for det fjerde, tostatsløsningen, herunder oprettelsen af en uafhængig palæstinensisk stat, der har fuld suverænitet med Østjerusalem som hovedstad, baseret på 1967-grænserne, og realisere den fredelige sameksistens mellem Palæstina og Israel. Dette fremlægger Kina i sin egenskab af nuværende formand for FN's Sikkerhedsråd.

"Dette er alt sammen i overensstemmelse med eksisterende FN-resolutioner, og man vil normalt sige, at det er den oplagte løsning. Problemet er imidlertid, at der på grund af mange års tolerance af bosættelserne ikke er en tomme territorium i Palæstina, der ikke har bosætterboliger, så det vil være ekstremt vanskelig at realisere. Hvilket bringer vores grundlæggende punkt tilbage, at man ikke kan løse nogen af disse problemer isoleret. Den eneste måde, man kan have noget håb om at løse Mellemøsten-problemet er, at man udvikler hele regionen, fra Iran til Irak, til Syrien, til Egypten, til Tyrkiet, herunder Afghanistan, som en del af Silkevejen. Kun under disse betingelser kunne man udarbejde en multilateral tilgang for at få tilstrækkelige fordele for alle parter til, at de ville være enige om en sådan løsning. Og jeg tror, at dette forslag ser så godt som umuligt ud, men alternativet ville være evig krig, og i sidste ende bliver Mellemøsten en

udløsende faktor for 3. verdenskrig eller i det mindste en større krig".

Lad os gøre stort brug af dialogen på Schiller Instituttets konference den 8. maj om: "Det moralske sammenbrud i den transatlantiske verden skriger på et nyt paradigme". Præsentationer arkiveres og er individuelt tilgængelige. <https://schillerinstitute.com/blog/2021/05/07/conference-the-moral-collapse-of-the-trans-atlantic-world-cries-out-for-a-new-paradigm/>

Billede: MusikAnimal, CC BY-SA 4.0 , via Wikimedia Commons

Global sundhedssikkerhed kræver medicinsk infrastruktur i alle lande – større industrilande må samarbejde nu!

14. maj (EIRNS) – Følgende erklæring blev frigivet i dag af Komitéen for modsætningernes Sammenfald til det Globale Sundhedstopmøde i Rom den 21. maj 2021 og til almindelig omdeling.

Den eneste måde, hvorpå den langvarige COVID-19-pandemi kan stoppes, er ved at genoverveje løsningen. Vi må have moderne sundhedssystemer i alle lande. Dette betyder infrastruktur til folkesundhed og levering af lægebehandling på moderne standard til alle befolkninger. En model for dette er den amerikanske Hill-Burton-Lov (Lov fra 1946 om undersøgelse og opførelse af

Hospitaller – Hospital Survey and Construction Act of 1946”), hvis princip var at angive, hvor mange hospitalssenge pr. 1.000 indbyggere, der skal være på hver lokalitet (på det tidspunkt, 4.5), og derefter handle for at bygge dem, inklusive moderne udstyr og personale.

Se på eksempler på vores evne til at gøre dette i dag. I Wuhan, Kina, blev Huoshenshan-hospitalet med 1.000 senge bygget på 12 dage i 2020. I USA blev flere felthospitaller bygget på rekordtid sidste forår af USA's ingeniørkorps. Vi må gøre dette samtidigt overalt i verden.

Det betyder, at alle lande skal arbejde sammen for at opnå dette. Vi må foreløbig lægge spændinger og konflikter til side.

Der er nye mutationer af SARS CoV2/COVID-19, der dukker op, som er mere aggressive og mere smitsomme. Disse kan gøre vacciner forældede. "Mange af disse varianter viser øget overførelsessevner og, i nogle undersøgelser, mere alvorlig sygdom," hedder det i rapporten fra april af Dr. Dan Barouch, en immunolog ved Harvard Medical School, der hjalp med at udvikle Johnson & Johnson-vaccinen. Han sagde, at varianterne "også har den egenskab, at de er i stand til delvis at unddrage sig antistoffer, og derfor skaber frygt for, hvorvidt de kan reducere vaccineffektiviteten". Vi er i et kapløb mod tiden.

Derfor er vores reaktion på pandemien et spørgsmål af eksistentiel betydning for hele den menneskelige art. Det kræver samarbejde mellem alle større industrialiserede lande. Et nyt paradigme for koordinering mellem USA, Kina, Rusland og andre er centralt.

I denne ånd dannedes en gruppe i juni 2020, der blev kaldt Komitéen for modsætningernes Sammenfald, for at fremme et sådant internationalt samarbejde om en omfattende reaktion på krisen. Medstiftet af Helga Zepp-LaRouche, stifter og

præsident for Schiller Instituttet og Dr. Joycelyn Elders, fhv. cheflæge for militærets sundhedskorps i USA, agerer komitéen efter princippet om "modsætningernes sammenfald" fremsat af kardinal Nikolaus fra Kues (Cusanus 1401- 1464), der forsøger at handle på basis af det almene vel og forhindre at sætte grupper op i mod hinanden.

Komitéen har to pilotprojekter i gang, der konkret indeholder dette princip for at fremme større regerings- og institutionelle handlinger. I Washington, D.C. i afdeling 8, arbejder et team – som involverer ungdomsledere – for at nå de fulde COVID-19-vaccinationsrater og igangsætte igangværende folkesundhedsforanstaltninger i det stort set fattige samfund. I Afrika ankommer snart komitéens forsendelse til Mozambique med kombinerede medicinske, sundhedsmæssige, vand-, mad- og frøforsyninger for at pointere, at både nødsituationer og generelle udviklingsforanstaltninger er presserende alle steder på kloden, hvor det behøves.

Sundhedssikkerhed overalt er kun mulig ved at tilvejebringe tilstrækkelig folkesundhedsmæssig infrastruktur og kapacitet til medicinsk behandling. Dette afhænger igen direkte af udvidelse af vand-, energi-, og fødevarerproduktion, hvilket er forbundet med opbygning af industriel kapacitet, såvel som at tilvejebringe tilstrækkelige transportforhold, boliger og andre basale forhold. Samarbejde mellem nationer for at håndtere disse opgaver betyder nødvendigvis drøftelser om, hvordan man udsteder kredit og på anden måde håndterer det ustabile og uretfærdige finansielle system. Retningslinjer for et nyt paradigme for økonomisk udvikling blev præsenteret i en rapport: "LaRouche-planen om genåbning af den amerikanske økonomi; Verden har brug for 1,5 milliarder nye, produktive arbejdspladser, "(29. maj 2020, EIR, bind 47, nr. 22)

Læs resten af komitéens udtalelse på engelsk:

Global Health Infrastructure

The following are summary elements of what is required for health security. For details, see, "LaRouche's 'Apollo Mission' to Defeat the Global Pandemic: Build a World Health System Now!" from April, 2020, by the Schiller Institute.

Hospital systems. There is currently a huge deficit of hospital beds. Today's world total of 18.6 million beds needs to be nearly doubled to some 35 million, along with staff and equipment. This calculation is based on the metric set in the post-WW II U.S. "Hill Burton Act," for 4.5 beds per 1,000 residents in the community, in order to provide treatment for both routine and surge circumstances. After the U.S. approached this 4.5 beds per 1,000 standard in 1980, the level then dropped back to 2.8 today, due to privatization and deregulation of U.S. health care. The ratio is 0.7 for the nations in the category of "Heavily Indebted Poor Countries." For example, South Asia is 0.7. Nigeria has 0.5 beds per 1,000, which has one fifth of the population of Sub-Saharan Africa.

A mobilization is necessary for building strategically located military-style field hospitals, in conjunction with vaccination campaigns, while at the same time, moving to launch longer-term construction of durable hospitals, continuing the crash mobilization mode. E.G. In Ghana, there is the national plan for multiple 100-bed hospitals. Depending on the number of beds in each new hospital, the world faces a need for 35,000 new facilities, especially in Africa, Ibero-America and Asia.

Health corps. Vast numbers of doctors, nurses, public health and related staff-technicians, pharmacists, veterinarians, dieticians, administrators, etc. are required worldwide. Meeting this need demands the spectrum of training, ranging

from many more teaching hospitals, to thousands of youth training programs for invaluable community health service, beginning with today's pandemic emergency.

Water and sanitation. One fully-equipped hospital bed requires plumbing for at least 110-120 gallons of water a day. Every nation must have adequate water and sewerage. Today more than two billion people lack access to safe water, sanitation or both. The deployment of temporary sanitation facilities (which could be mass-produced and then distributed) will be a stop-gap measure, while durable improvements in infrastructure are constructed. Building largescale water management systems, for example, comprehensive river basin development in Africa and South America, along with littoral desalination—nuclear powered, as soon as possible—will end the extremes of drought and flooding, and provide millions of skilled jobs in the process.

Electricity. Modern medical treatment, including inoculation, is not possible without reliable, ample electricity, which of course is essential at large facilities. A large, modern hospital can use, roughly 19 million kilowatt hours per year of electricity for its many power requirements, including scanning and data devices, refrigeration, oxygen provision, ventilation, as well as lighting, cooking and cooling.

Science and technology. There must be an expansion of both basic research and development of technologies against diseases, including those affecting animals and plantlife. This is best done by collaboration among R and D institutions throughout the world. We must advance our understanding of viruses, such that in the near future we can do more than react to each new outbreak. In the immediate term, full collaboration on mass inoculation, and on anti-viral treatment regimens are essential to save lives.

“Food is medicine.” David Beasley, Executive Director of the World Food Program reported May 7 that nine million people died from starvation in 2020, more than the official death

toll of 3.24 million from COVID-19. "Food is the best vaccine against chaos," he stressed, early in the pandemic. It is urgent to provide the \$5 billion requested by the WFP for extra 2021 food relief, over and above current levels of aid. There are over 270 million people in acute need of food, and another 600 million with food insecurity. Ten nations are in terrible famine—with the Democratic Republic of the Congo and other African nations in the lead, as well as Yemen, Syria, Haiti and other locations. In addition, interventions must be made to support independent family farming in many of the most highly productive agriculture regions in Europe, North America, Australia and South America, whose output is vital, but where the family farmer is being driven out of operation by the transnational food monopolies. Modern agriculture must be rapidly developed in Africa and elsewhere. The goal is to double food production, to ensure nutrition and health for all.

The Global Health Summit is the responsible representation of the world population in this moment of a crisis of Biblical dimensions. This meeting must not end without a decision to start a process of worldwide international cooperation for a crash program to build a modern health system in every single country on the planet, including the necessary infrastructure to sustain that system.